

VITA UNIVERSITATIS

Časopis Veterinární a farmaceutické univerzity Brno

1 | 2014

HLAVNÍ TÉMA

Quod bonum, felix, faustum, fortunatumque sit <i>prof. MVDr. Vladimír Večerek, CSc., MBA</i>	1
Rektor Pavel Suchý bude usilovat o hlubší propojení univerzity s praxí <i>Petr Chmelař</i>	2
Fakulty zvolily své kandidáty na děkany <i>Petr Chmelař</i>	4

CELOUNIVERZITNÍ INFORMACE

Výsledek mezinárodní evaluace veterinárního vzdělávání na univerzitě <i>Vladimír Večerek</i>	6
VFU Brno znovu získala prestižní certifikát Diploma Supplement Label <i>Zuzana Procházková</i>	8
Rektor na klinikách a ústavech univerzity <i>Petr Chmelař</i>	9
Profesorská řízení v roce 2013	10
Noví docenti jmenovaní v roce 2013	11
Kolektivní smlouva na období let 2014–2015 podepsána <i>Barbora Šolcová</i>	12

Z ČINNOSTI FVL

10 let institucionalizované klinické laboratorní činnosti na VFU Brno <i>Jaroslav Doubek, Josef Illek</i>	13
Jezdecká hala v činnosti <i>Petr Chmelař</i>	16

Z ČINNOSTI FVHE

VI. konference studentské vědecké a odborné činnosti v ryze ženském podání <i>Petr Chmelař</i>	17
---	----

Z ČINNOSTI FAF

Lékárník není obchodník <i>Petr Chmelař, Jan Šaloun</i>	19
--	----

Z ČINNOSTI REKTORÁTNÍCH PRACOVÍŠŤ

Listopad opět plný sportu <i>Jan Kubernát</i>	21
Vernisáž výstavy děl Ludvíka Vacátka <i>Pavel Brauner</i>	22
Bibliotheka Academica 2013 <i>Jana Slámová</i>	23

Z ČINNOSTI STUDENTŮ

Veterinární praxe na Madagaskaru <i>Tereza Vojtěchová</i>	24
Miss Studentka VFU Brno <i>Petr Chmelař</i>	26
Mikulášský turnaj 2013 <i>Honza Vobr</i>	27

UDÁLOSTI

Před Vánoci zazpívala univerzitě Maruška Puttnerová <i>Petr Chmelař</i>	28
Rektor se rozloučil kontrabasovým koncertem <i>Petr Chmelař</i>	29

HORIZONTY

Která je ta pravá? <i>Lada Steinhauser</i>	30
---	----

PERSONALISTIKA

Profesor Evžen Novotný – výborný pedagog a první rektor znovuobnovené VŠV <i>Jaroslav Doubek, Čeněk Červený</i>	32
--	----

SEZNAMY DSP

Absolventi DSP 2012/13	35
------------------------	----

**VITA
UNIVERSITATIS**

časopis Veterinární
a farmaceutické univerzity
Brno

1 ■ 2014**Vydává:**

Veterinární a farmaceutická
univerzita Brno
Palackého tř. 1/3, 612 42 Brno

Vychází:

každé dva měsíce

Redakční rada:

prof. MVDr. Vladimír Večerek, CSc., MBA
– předseda
MVDr. Pavel Brauner, Ph.D.
doc. PharmDr. Ing. Radka Opatřilová,
Ph.D.
prof. MVDr. Zdeněk Pospíšil, DrSc.
prof. MVDr. Iva Steinhauserová, CSc.
MVDr. Mirko Treu, CSc.

Redakce:

Mgr. Barbora Šolcová
Tel.: 541 562 001, 724 743 250
solcovab@vfu.cz

Sazba:

Martina Petrová, tel.: 608 740 583
petrova.m@tiscali.cz

Jazyková korektura:

Eva Bublová

Tisk:

Tiskárna Didot, spol. s r.o.
www.tiskarna-didot.cz

Reg. č.: MK ČR E 18254
ISSN 1803-3830

Redakční uzávěrka pro č. 2/14:

25. 3. 2014

Příští číslo vyjde:

23. 4. 2014

Za obsah dodaných textů odpovídají
autoři

© Veterinární a farmaceutická
univerzita Brno

Titulní strana: Emeritní rektor prof. Večerek
při symbolickém předání funkce nově
jmenovanému rektorovi prof. Suchému
foto: Petr Chmelař

QUOD BONUM, FELIX, FAUSTUM, FORTUNATUMQUE SIT

Veterinární a farmaceutická univerzita Brno je svým posláním ušlechtilou, svým zaměřením jedinečnou, svou činností mimořádnou, svým prostředím krásnou, svými učiteli a studenty neobyčejnou akademickou institucí.

fare pro studenty a vytvořila podmínky pro profesní, sportovní, kulturní i společenské aktivity studentů, zkvalitnila podmínky pro činnost akademických pracovníků, založila tradici řady společenských aktivit univerzity podporujících sounále-

univerzitě v úřadě rektorském provázela ušlechtilost, moudrost, trpělivost, i pokora, jakož i pevné zdraví, dobrá mysl a tvůrčí optimismus.

Nechť se tedy období nadcházejícího rektorátu stane dobou dalšího rozkvětu Veterinární a farmaceutické univerzity Brno.

■ text: **prof. MVDr. Vladimír Večerek, CSc., MBA**
dvacátý třetí rektor VFU Brno

foto: archiv redakce

■ Slavnostní otevření Pavilonu profesora Dražana

V uplynulých osmi letech tato univerzita prožila mimořádné období, které bude v jejím vývoji nepochybně patřit k významným předělům v její historii. Především rekonstruovala celý areál a většinu jeho budov a dosáhla tak prostorového zabezpečení svých činností, modernizovala své provozy a přístrojové vybavení, stabilizovala financování univerzity, uspořádala své organizační členění, modernizovala administrativní, správní a ekonomický systém zabezpečování činností na univerzitě, výrazně zkvalitnila veterinární curriculum podle evropských standardů a dosáhla úspěšné mezinárodní evaluace, rozšířila výuku v anglickém jazyce, podpořila výuku v postgraduálním vzdělávání, znásobila studijní zázemí a přístup k výukovým zdrojům, dosáhla významného zkvalitnění výuky svých studentů, výrazně zvýšila výzkumnou činnost a publikační uplatnění svých vědeckých výsledků, stala se součástí velkých výzkumných projektů, vytvořila podmínky pro mezinárodní mobility zejména studentů, posílila své postavení v zahraničí a své internacionální působení, významně zvýšila úroveň wel-

žitost studentů a pracovníků s univerzitou, změnila kvalitu informovanosti o univerzitě a vytvořila odpovídající mediální kredit univerzity.

Takovýto rozvoj univerzity je zásluhou mnohých pracovníků i studentů na fakultách i rektorátě, těch, kteří věnovali univerzitě mnohdy více času, úsilí a tvůrčího myšlení, než bylo jejich povinností. Je také zásluhou řady příznivců univerzity, kteří přijali spolupráci s naší univerzitou jako své dobročinné poslání. Chtěl bych proto všem učitelům, studentům, univerzitním pracovníkům i mimouniverzitním kolegům poděkovat za nadšení, nápady, společně strávený čas a zejména za nadstandardní rozsah a kvalitu práce věnované naší univerzitě. Dosáhli jsme společně neopakovatelných výsledků a věřte, že si vaši spolupráce, podpory a profesního přátelství hluboce vážím.

V těchto dnech se začíná další období vývoje naší univerzity. Funkce rektora se v devadesátipětileté historii naší univerzity ujímá již dvacátý čtvrtý rektor. Ve smyslu inauguračního ceremoniálu bych chtěl proto popřát, aby ho ve službě naší

■ Setkání představitelů univerzit s papežem

■ Rektor Vladimír Večerek vysvětluje studentům změny v curricula

■ Nově otevřená jízdárna VFU Brno je chloubou univerzity

Rektor Pavel Suchý bude usilovat o hlubší propojení univerzity s praxí

Říká, že univerzita připravuje studenty pro praxi, věda a výzkum je určena pro elitu. Univerzita se pod jeho vedením nebude dále stavebně rozrůstat, zaměří se na udržitelnost a zvyšování kvality vzdělávání i vědecko-výzkumné činnosti. Tu chce navíc úzce navázat na praxi. Hovoříme o novém rektorovi VFU Brno Pavlu Suchém.

Prof. MVDr. Ing. Pavel Suchý, CSc. je dlouholetým pedagogickým pracovníkem s 35letou praxí. Jeho celoživotním posláním je vědecko-výzkumná práce. Z jeho odborného působení a aktivit vzešla řada výsledků, které našly přímé uplatnění v zemědělské i veterinární praxi. Odborně spolupracoval s řadou pedagogických a vědeckých pracovišť v rámci ČR, ale i v zahraničí, s veterinární a zemědělskou praxí při řešení aktuálních problémů.

Od roku 1994 má zkušenosti s akademickými funkcemi, kdy prošel funkcemi: přednosta ústavu, prorektor, proděkan, vedoucí sekce. Ve funkci prorektora působil čtyři období a za jeho působení v uvedené funkci byly realizovány významné mezníky v rozvoji univerzity.

Profesor Pavel Suchý byl a je angažován v řadě funkcí, vědeckých rad fakult a univerzit, oborových rad, redakčních rad vědeckých časopisů v tuzemsku i zahraničí a je členem rady vědeckých organizací. V roce 1995 stál u zrodu pořádání konference s mezinárodní účastí Kábrtovy dietetické dny, kdy jako přednosta ústavu založil tradici pořádání konference, která se stala prestižní, uznávanou a vyhledávanou konferencí nejen tuzemskými, ale i zahraničními vědeckými a odbornými autoritami.

Co pro vás znamená VFU Brno?

Pro mě osobně je to druhý domov.

Co děláte, když nepracujete? Respektive, máte pro sebe nějaký volný čas?

Moc volného času není. Většinu času opravdu trávím prací. Ale pokud bych měl jmenovat nějakou zálibu, tak by to byla určitě myslivost. A potom, vzhledem k tomu, že mojí celoživotní vášní je zoologie, tak bych se mohl pochlubit řadou sbírek, které se mi v životě podařilo získat a sestavit.

Jak byste zhodnotil současný stav VFU Brno?

Z hlediska stavebního zázemí už nepředpokládám výrazný růst. Stavebním rozvojem a modernizací jsme procházeli řadu let. Dnes se musíme začít zaměřovat na to, abychom udrželi a dokázali v dlouhodobé perspektivě ufinancovat to, co jsme postavili. Z hlediska vzdělávání a vybavení patříme k těm velmi prestižním evropským univerzitám. Každý, kdo cestuje, tak to vidí.

A jak byste zhodnotil vědu a výzkum?

V oblasti výzkumu mi tu chybí větší napojení na praxi. Měli bychom se více zaměřit na aplikovaný výzkum, více v oblasti vědy spolupracovat s firmami a institucemi z praxe. V tomto směru spatřuji asi největší slabinu naší univerzity.

Co s tím uděláte?

Je potřeba při hodnocení u pedagogicko-vědeckých pracovníků klást vyšší důraz na jejich spolupráci s praxí. Dnes jsou zaměstnanci hodnoceni za pedagogickou činnost a v oblasti výzkumu za publikace s impakt faktorem. To propojení s praxí tu jednoznačně chybí. Viditelné je to zejména u mladých vědců, kteří dostudují a bez praxe zůstávají na univerzitě. Tím pádem postrádají důležité vazby, které lidé se zkušenostmi z praxe mají. Obecně je potřeba si uvědomit, že univerzita připravuje vel-

kou většinu mladých lidí především pro praxi, nikoliv pro výzkum. Proto je důležité získávat vazby a hledat konkrétní druhy spolupráce.

Dá se najít kompromis mezi vědeckou prací a pedagogickou činností? Lze zvládat obojí současně a stejně dobře?

To je problém, protože máme zaměstnance, kteří mají velkou publikační činnost, protože málo učí a mají na to čas. Na straně druhé jsou zde pedagogové, kteří vyučují tolik, že se nemohou plně věnovat publikační činnosti, i když mají skvělé odborné výsledky. V současné době pracujeme na tom, aby učitelé byli rovnoměrně zatíženi pedagogikou, a byl pro všechny vytvořen časový prostor pro vědecko-výzkumnou činnost. Ideální stav vidím v tom, aby na univerzitách byli jak pedagogičtí, tak i vědecko-výzkumní pracovníci. Dobrý pedagog by se zejména věnoval výuce a dílčím způsobem se podílel na výzkumu, naopak kvalitní výzkumný pracovník by se soustředil především na vědecko-výzkumnou činnost, a dílčím způsobem by se podílel na výuce, kde v rámci konkrétních cvičení, seminářů či odborných přednášek by prezentoval výsledky vědecko-výzkumné činnosti. Takový stav by zvýšil nejen kvalitu pedagogického procesu, ale zajistil by i vysokou kvalitu vědecké činnosti v souvislosti s vyšší úspěšností získávání výzkumných projektů.

Kladete velký důraz na praxi a firmy. Je možné, aby univerzita fungovala jako soukromá firma?

Pokud to myslíte tak, že by univerzita mohla podnikat a vydělávat, v tomto ohledu jistě ano. Řada prestižních univerzit ve světě takto funguje. Tím by se zvýšila i ekonomická zainteresovanost nejen pedagogů, ale i studentů. Navíc propojení studentů s praxí by výrazně zvýšilo i jejich uplatnění na trhu práce.

Co říkáte na názory, že by se VFU Brno stala součástí většího celku, větší univerzity?

Když se podíváte do zahraničí, tak už v dnešní době spolupracujeme s univerzitami, které mají např. až 35 fakult. Jednou třeba nastane doba, ale to je spíše vize bu-

doucnosti, ne mého 4letého období, kdy bude například Univerzita Brno, která bude mít pod sebou všechny brněnské fakulty, všech vysokých škol včetně naší univerzity. Ale v současné době bych se do tohoto projektu aktivně nijak nekládal.

Ve svém projevu jste hovořil o zlepšení situace doktorandů. Co pro ně můžete udělat z pozice rektora? Budete za ně bojovat i na MŠMT?

V této oblasti budu usilovat o centrální opatření nejdříve na půdě České konference rektorů. Počet doktorandů by se mohl bez problémů snížit tak, aby vzrostlo nejen jejich stipendium, ale především jejich kvalita. Dnešní stav z finančního pohledu nepovažuji pro studenty DSP za důstojný. Stipendium by mělo pokrýt potřeby studenta alespoň na úroveň minimální mzdy. V zahraničí je naprosto běžné, že tito mladí vědci jsou navázáni na konkrétní firmy a projekty, takže mají další možnosti výdělku. Zde už záleží na jejich schopnostech.

Vnímáte to jako problém naší univerzity, nebo českých univerzit obecně?

Je to velký problém českých univerzit. Výjimkou mohou být např. některé tech-

nické směry, kde výsledky jejich vědecko-výzkumné činnosti se mohou velmi rychle uplatnit ve výrobní praxi.

Takže vaše doporučení pro doktorandy je, aby oslovovali konkrétní firmy s konkrétními projekty?

Ne. To by měla být práce pedagogických a vědeckých pracovníků, nikoliv doktorandů. S těmi se ve firmách nebude nikdo bavit. Proto stále hovořím o nutnosti provázat univerzitu s praxí. Nejde o to někomu vnučovat své nápady, ale o to, aby se firmy samy obracely s jednotlivými návrhy na řešení jejich problémů. A nemusí jít jen o soukromé firmy, ale i jiné instituce. A samozřejmě se dívat i do zahraničí. Je pěkné, když objedu půl světa, v každé zemi si potřesu rukou a domluví se na nějaké zcela nekonkrétní spolupráci. Já osobně mám pouze několik úzkých vztahů se zahraničím, ovšem s dobrými výsledky.

Jak jste vnímal akademické funkce, když jste sám studoval? Napadlo vás během studia, že se stanete rektorem?

V době, kdy jsem studoval, bylo mým splněným přáním, že jsem se dostal na vysokou školu. Pro mě bylo cílem pozná-

ní, vycházející z vědecké práce, nikoliv neplodné funkcionářství. Mně se tehdy nesnilo ani o tom, že bych mohl být např. docentem. V dnešní době je pro lidi kariéra mnohem důležitější a s ní samozřejmě tituly a funkce. Je přirozenější, když funkce přichází na základě především dosažených výsledků, získaných odborných zkušeností a tak nějak přirozeně sama od sebe, než aby se člověk s klapkami na očích hnul za určitým titulem nebo funkcí. V tomhle ohledu jsem ambice nikdy neměl. Mě vždycky lákala ta „věda“. Vědeckou dráhu jsem si zvolil už na střední škole, když mi vyšla první publikace.

O čem jste psal?

Moje první vědecká práce se věnovala elektrické vodivosti tkání.

Jak vypadá váš běžný den?

Vstávám v půl páté, udělám si kávu, zapálím si cigaretu a půl hodiny relaxuji. Obvykle již v šest hodin jsem na pracovišti. Pak už to jsou jen povinnosti: e-maily, výuka, výzkum, pracovní schůzky a povinnosti, které mně vyplývají z mých funkcí.

■ ptal se: **Petr Chmelař**

foto: Kamil Jursa, Petr Chmelař

■ Rektor, prof. Suchý, se již naplno ujal svého úřadu. Foto ze slavnostního jmenování děkanů fakult, kvestorky a ředitele ŠZP.

Fakulty zvolily své kandidáty na děkany

Po volbě kandidáta na rektora čekalo zvolení hlavního představitele také jednotlivé fakulty. Konec listopadu a prosinec se proto nesly v duchu voleb, akademické senáty všech tří fakulty VFU Brno přijímaly a ověřovaly návrhy, vyhlášovaly volby, hlasovaly, navrhovaly, schvalovaly, hlasovaly.

Jako první zvolila kandidáta na děkana Fakulta veterinárního lékařství. Pro funkční období 2014–2018 se jím stal prof. MVDr. Alois Nečas, Ph.D., MBA, přednosta Kliniky chorob psů a koček a dosavadní děkan fakulty, který tak obhájil svoji pozici. Ve volbě se utkal s prezidentem Komory veterinárních lékařů, MVDr. Janem Bernardym, Ph.D. Akademický senát Fakulty veterinárního lékařství zvolil kandidáta na děkana na svém zasedání 26. listopadu.

„Chci poděkovat za takto silný mandát, který jsem od senátorek a senátorů získal. Takové důvěry ze strany Akademického senátu FVL si velmi vážím a těším se na

další spolupráci,“ prohlásil profesor Alois Nečas bezprostředně po volbě. Ve svém projevu, který předcházel samotné volbě, hovořil o úspěších, kterých fakulta dosáhla v uplynulém období. Zmiňoval evaluaci veterinárního vzdělávání, doktorské a anglické studijní programy, mezinárodní kredit univerzity, působení v evropských orgánech i zapojení do mezinárodních výzkumných projektů.

Mluvil však i o tématech, na která se chce ve své funkci zaměřit v období nadcházejícím. Patří k nim mobility studentů a vyučujících, zvyšování povědomí o FVL především v Evropě a Severní Americe, podpora evropského specializačního vzdělávání a budování systému quality assurance. Současně označil za přínosné větší zapojení studentů do činnosti na klinikách a ústavech.

Kandidáta na děkana volilo 36 členů Akademického senátu Fakulty veterinárního lékařství. Aby byl zvolen, musel

přesvědčit alespoň 19 senátorů. To se mu podařilo již v prvním kole, ve kterém získal 24 hlasů. Doktor Jan Bernardy získal 9 hlasů. 3 hlasovací lístky byly neplatné.

Jako druhá v pořadí zvolila kandidáta na děkana pro funkční období 2014–2018 Farmaceutická fakulta. Akademický senát v prvním kole zvolil MUDr. Tomáše Paráka, Ph.D., z Ústavu humánní farmakologie a toxikologie. Ten měl za protikandidáty trojici doc. Ing. Jiřího Dohnala, CSc., MBA, prof. RNDr. Jozefa Csölleie, CSc. a doc. PharmDr. Petra Babulu, Ph.D.

„Zvolení na kandidáta na děkana vnímám jako uznání své dosavadní práce,“ poděkoval po vyhlášení výsledků doktor Tomáš Parák členům Akademického senátu FaF i publiku v posluchárně. Ve svém projevu nejprve představil vize, o jejichž naplnění bude v čele fakulty usilovat. Zmínil však nové možnosti v uplatnění farmaceutů, potřebu srovnatelnosti anglického a českého studijního progra-

KDO USEDL DO KŘESLA DĚKANA

Volba představitelů tří fakulty vedla ke zvolení dvou nových děkanů a jednomu znovuzvolení. Ve srovnání s předchozím obdobím je na pozici děkana, přesněji děkanky, i žena. Curriculum vitae zvolených představitelů fakult by pokryly nejméně celé jedno vydání Vita Universitatis. Navíc všechny tři osoby dlouhodobě na VFU Brno působí. Proto děkany čtenářům představíme ve zkrácené verzi. Doufám, že se nám podařilo z jejich životopisů vytáhnout to nejdůležitější a současně se omlouváme za neúplný výčet profesních zkušeností. Přejeme jim, aby úspěšně provedli všechny tři fakulty VFU Brno následujícím obdobím a aby se jim podařilo splnit cíle, se kterými na děkanáty vstupují.

Prof. MVDr. Alois Nečas, Ph.D., MBA, děkan FVL

V roce 1989 absolvoval Vysokou školu veterinární v Brně, byl promován s vyznamenáním v oboru všeobecné veterinární lékařství s titulem doktor veterinární medicíny – MVDr. Ihned po absolutoriu nastoupil na Vysoké škole veterinární v Brně, dnešní Veterinární a farmaceutické univerzity Brno, kde postupně pracoval jako asistent, odborný asistent, docent na chirurgii, kde pracuje dosud jako profesor.

V roce 1997 úspěšně ukončil doktorské studium z oboru chirurgie a ortopedie. O dva roky později získal habilitaci v oboru chirurgie a ortopedie, kterou předložil a obhájil v anglickém jazyce. V roce 2004 následovalo jmenování profesorem pro obor Choroby zvířat zájmových chovů. Od roku 1999 je vedoucím Oddělení chirurgie a ortopedie KCHPK FVL VFU Brno, od roku 2006 působil jedno funkční období jako prorektor pro vědu, výzkum a zahraniční vztahy VFU Brno, v roce 2010 byl jmenován děkanem FVL, od roku 2012 zastává funkci přednosty Kliniky chorob psů a koček FVL VFU Brno.

Specializuje se na ortopedii malých zvířat (nemoci kloubů a kostí, artroskopie, léčba zlomenin), neurochirurgii (onemocnění páteře u malých zvířat a jejich chirurgická léčba). Jako první v České republice zavedl operace páteře u malých

zvířat a artroskopicky asistované operace kloubů. V roce 1997 působil jako „visiting consultant“ na Purdue University v Indianě v USA na výzkumném projektu „Investigation of the Effects of Particulate Titanium Alloy on Bone Implant Interfaces in the Dog“, týkajícím se implantace totálních endoprotéz kyčelního kloubu u psů. V roce 2005 spolupracoval na výzkumném projektu realizovaném na University of Illinois v USA, zaměřeném na artroskopickou klasifikaci dysplazie loketního kloubu u psů. Profesor Nečas je řešitelem a vedoucím řady výzkumných projektů, autorem téměř tří stovek vědeckých a pedagogických publikací a členem řady vědeckých a odborných organizací.

Doc. MVDr. Bohuslava Tremlová, Ph.D., děkanka FVHE

Doc. Tremlová vystudovala Vysokou školu veterinární, obor Hygiena potravin v Brně v letech 1979 až 1984. Postgraduální studium v oboru Hygiena a technologie potravin ukončila v roce 1999. Docentkou v oboru Hygiena a technologie potravin a veřejné veterinární lékařství byla jmenována v roce 2003. Docentka Tremlová absolvovala řadu vzdělávacích akcí v České republice i v zahraničí a získala osvědčení, dokládající její další odbornou kvalifikaci.

Volba kandidáta na děkana Fakulty veterinárního lékařství

mu, podporu individuálního růstu akademických i neakademických zaměstnanců, debatu a pravidelné schůzky se zástupci studentů i diskusi o změně organizačního uspořádání fakulty.

Kandidáta na děkana volilo 12 členů Akademického senátu Farmaceutické fakulty. Aby se doktor Parák stal vítězem, musel přesvědčit alespoň 8 senátorů. To se mu podařilo již v prvním kole, ve kterém

získal 10 hlasů. Profesor Josef Csöllei získal 5 hlasů, docent Jiří Dohnal obdržel 2.

Akademický senát FVHE se k první volbě kandidáta na děkana sešel 5. prosince. Členové akademické obce navrhli čtyři kandidáty, návrh však potvrdili pouze dva, dosavadní děkan doc. MVDr. Ladislav Steinhauser, CSc. a doc. MVDr. Bohuslava Tremlová, Ph.D., dosavadní proděkanka pro vzdělávání.

Docentka Bohuslava Tremlová se ve svém projevu zaměřila na studium a potřebu přizpůsobovat se jak požadavkům studentů i uchazečů o studium, tak demografickým ukazatelům. Ukázala také na problematiku DSP, kde by měla fakulta preferovat kvalitní uchazeče. Jako děkanka by podpořila efektivní čerpání evropských dotací a zohlednila by aktivity zaměstnanců i mimo vědeckou výukovou činnost. Po odstoupení docenta Ladislava Steinhausera se hlasovalo o docentce Bohuslavě Tremlové. Pro zvolení potřebovala získat nadpoloviční počet všech senátorů, tedy 14 hlasů. Z dvaceti přítomných senátorů pro ni hlasovalo 12.

K realizaci druhé volby došlo ještě před Vánocemi. Do druhé volby akade-

mická obec navrhla oba kandidáty z první volby. V prvním kole volby hlasovalo pro docentku Tremlovou 13 členů akademického senátu, docent Steinhauser získal 10 hlasů, 3 senátoři se zdrželi hlasování. Volba proto postoupila do dalšího kola, které však skončilo podobným výsledkem.

Akademický senát Fakulty veterinární hygieny a ekologie mohl zveřejnit jména osob navržených do třetí volby kandidáta na děkana až v novém roce. Těmi byli doc. MVDr. Petr Chloupek, Ph.D., doc. MVDr. Bohuslava Tremlová, Ph.D. a prof. MVDr. Vladimír Večerek, CSc., MBA. Návrh vstoupit do třetí volby kandidáta na děkana FVHE přijala pouze docentka Bohuslava Tremlová.

Ve třetí volbě zvolili senátoři kandidátkou na děkanku FVHE docentku Bohuslavu Tremlovou. Senátoři, kteří se sešli v počtu 23, její kandidaturu podpořili jasnou většinou 21 hlasy, 2 senátoři se hlasování zdrželi.

■ text: Petr Chmelař
foto: autor

Jako asistentka pracovala na Vysoké škole veterinární již v průběhu studia. V letech 1991 až 1992 působila jako odborný pracovník na Oddělení přírodně ohniskových nákaz Krajské hygienické stanice v Brně. Od roku 1993 pracuje na VFU Brno, od roku 2004 je přednostkou Ústavu hygieny a technologie vegetabilních potravin a od roku 2006 je proděkanou pro vzdělávání na Fakultě veterinární hygieny a ekologie VFU Brno.

Docentka Tremlová je uznávanou členkou akademické komunity. Je členkou VR VFU Brno, VR FVHE VFU Brno a VR FaF VFU Brno. Dále je členkou České akademie zemědělských věd, Společnosti pro výživu a Československé mikroskopické společnosti. Je členkou redakční rady vědeckého časopisu Potravinářstvo (SPU Nitra). Na univerzitě působí v řadě poradních orgánů rektora a děkana, fakultu a univerzitu prezentuje v řadě in-

stitucí mimo VFU. Obdržela ocenění za práci při rozvoji fakulty a univerzity, za přínos ke vzájemné spolupráci mezi SVS ČR a FVHE a rozvoji vzdělávání a poznání v oblasti potravinářství.

MUDr. Tomáš Parák, Ph.D., děkan FaF

Po promoci na Lékařské fakultě Univerzity Jana Evangelisty Purkyně, předchůdkyni dnešní Masarykovy univerzity, v roce 1981 nastoupil na I. interní kardiologickou kliniku (IKAK) nemocnice U svaté Anny v Brně a od té doby se soustavně věnuje odborné i pedagogické činnosti ve zdravotnictví. Na klinice se věnoval zejména intenzivní medicíně, a to hlavně akutním formám ischemické nemoci srdeční a poruchám srdečního rytmu. Podílel se na zavádění nových invazivních vyšetřovacích i léčebných postupů v moderní kardiologii do klinické praxe. Později se těžiště jeho odborné práce přesunulo do diagnostiky a prevence interních onemocnění a působil souběžně i na Oddělení klinické biochemie téže nemocnice.

V současnosti se jeho zájem soustředí hlavně na markery zánětu a poškození myokardu. Získal specializovanou způsobilost v oborech „Interní lékařství“ a „Klinická biochemie“. Je držitelem licence České lékařské komory pro výkon funkce vedoucího lékaře a primáře, kterou vy-

konává od roku 1993 dosud (Nemocnice Milosrdných bratří Brno, Úrazová nemocnice Brno).

Pedagogickou činnost zahájil současně s nástupem na kliniku v roce 1981, podílel se na praktické i teoretické výuce studentů v různých klinických a preklinických oborech. Od roku 1996 soustředil svou pedagogickou činnost na univerzitní půdu a v roce 2002 se stal stabilním členem kolektivu akademických pracovníků Farmaceutické fakulty VFU Brno. Je vyučujícím, garantem a spoluvůdcem studijních programů řady povinných směrniceových předmětů v českém i anglickém studijním programu. Podílel se na výzkumné, publikační a přednáškové činnosti Veterinární a farmaceutické univerzity Brno. MUDr. Tomáš Parák, Ph.D. má kromě dlouhé odborné a pedagogické praxe také mnohaleté zkušenosti s vedením pracovních kolektivů.

Výsledek mezinárodní evaluace veterinárního vzdělávání na univerzitě

MEZINÁRODNÍ EVALUACE

Mezinárodní evaluace veterinárního vzdělávání je pro evropské veterinární fakulty rozhodující událostí pro další rozvoj veterinární výuky na univerzitě. Je organizována Evropskou asociací veterinárních fakult a univerzit pro všechny veterinární fakulty v Evropě. V současné době obsahuje dva stupně, a to evaluaci (stage I) a akreditaci (stage II). Zatímco evaluace je víceméně povinná pro všechny veterinární fakulty, které se chtějí účastnit mezinárodní spolupráce ve veterinárním vzdělávání, akreditace je dobrovolnou nadstavbou, ke které se v současné době přihlásí jen výjimečně a jen ty nejlepší veterinární školy v Evropě.

EVALUACE A AKREDITACE NA VFU BRNO

Mezinárodní evaluace na Veterinární a farmaceutické univerzitě Brno probíhala v době od 7. do 11. října 2013, a VFU Brno se povinně přihlásila k evaluaci (stage I) a navíc požádala o provedení akreditace (stage II).

EVALUACE NA VFU BRNO (STAGE I)

Proces evaluace hodnotí stav zajišťování veterinárního vzdělávání na fakultě. Členy mezinárodního týmu pro evaluaci byli:

- Olivier Glardon (Švýcarsko) pro klinickou oblast, který byl současně předsedou evaluačního týmu,
- Zsolt Sebestyen (Budapest – Maďarsko) pro klinickou oblast,
- Robert Huey (Cookstown – S. Irsko) pro oblast bezpečnosti potravin,
- Iancu Morar (Cluj – Napoca – Rumunsko) pro oblast chovu zvířat,
- Anja Kipar (Zürich – Švýcarsko) pro základní obory a preklinické obory,
- John Williams (Leeds – Velká Británie) – koordinátor za EAEVE.

Mezinárodní tým vycházel se Self-evaluační zprávy VFU Brno pro evaluaci, jejíž zaměření, strukturu a obsahovou náplň určuje dokument EAEVE sloužící k provádění mezinárodních evaluací (Evaluation of Veterinary Training in Europe – Principles and Process of Evaluation and Manual of Standard Operating Procedures) (SOP).

Bylo hodnoceno 13 oblastí:

1. Cíle.
2. Organizace.
3. Finance.
4. Curriculum.
5. Výuka a učení.
6. Budovy a zařízení.
7. Zvířata a výukový materiál živočišného původu.

8. Knihovna a výukové zdroje.
9. Přijímání studentů a zápis ke studiu.
10. Učitelé a personál.
11. Celoživotní vzdělávání.
12. Postgraduální vzdělávání.
13. Výzkum.

Výsledkem je posouzení všech 13 oblastí bez nedostatku kategorie I, tzn. že veterinární vzdělávání na fakultách VFU Brno odpovídá přísným evropským požadavkům na kvalitu veterinárního vzdělávání, obě veterinární fakulty budou dále umístěny na prestižním seznamu pozitivně evaluovaných veterinárních fakult Evropy a mohou uskutečňovat výměnné programy a spolupráce s nejlepšími veterinárními fakultami v Evropě a mohou se aktivně účastnit jednání EAEVE a ovlivňovat další vývoj veterinárního vzdělávání v Evropě.

AKREDITACE NA VFU BRNO (STAGE II)

Proces akreditace na úrovni EAEVE hodnotí úroveň řízení, nastavení procesů hodnocení a zpětných vazeb při zajišťování veterinárního vzdělávání na fakultě. Členy mezinárodního týmu pro akreditaci byli:

- Stephen May (London – Velká Británie) – expert,

■ Skupinová fotka členů týmu pro evaluaci s představiteli univerzity

■ Členové evaluačního týmu v anatomické pitevně

- Monica Formi (Bologna – Itálie) – expert,
- Karl Moller Jensen (Copenhagen – Dánsko) – student,
- Stefano Romagnoli (Padova – Itálie) – koordinátor za EAEVE.

Mezinárodní tým vycházel se Self-evaluační zprávy VFU Brno pro akreditaci, jejíž rámcovou strukturu určuje dokument EAEVE Evaluation of Veterinary Training in Europe – Principles and Process of Evaluation and Manual of Standard Operating Procedures (SOP).

Bylo hodnoceno 10 oblastí, z nichž jedna oblast zahrnovala 4 podoblasti (celkem tak bylo hodnoceno 13 oblastí):

1. Politika řízení kvality.
2. Hodnocení studentů.
  - a) pregraduální vzdělávání
  - b) postgraduální vzdělávání – akademické zaměření,
  - c) postgraduálního vzdělávání – profesní zaměření,
  - d) welfare studentů,
3. Hodnocení učitelů.
4. Hodnocení výukových příležitostí.
5. Hodnocení výukového programu a získání titulu MVDr.
6. Hodnocení klinické, laboratorní a farmové činnosti.
7. Hodnocení celoživotního vzdělávání,
8. Hodnocení výzkumu.
9. Hodnocení internacionalizace vzdělávání a výzkumu.

10. Hodnocení spolupráce se stakeholdery a veřejností.

Výsledné hodnocení není ukončeno a bude předmětem jednání zástupců EAEVE a zástupců fakult a VFU Brno.

ZÁVĚR

V současné době se jedná o předběžné závěry mezinárodní evaluace/akreditace uskutečněné na VFU Brno, které budou v polovině roku 2014 schvalovány

na EAEVE a následně oficiálně předány VFU Brno.

Celkově je však možno již dnes hodnotit proces evaluace/akreditace na VFU Brno jako významný mezník ve vývoji veterinárního vzdělávání na VFU Brno, a dosažené výsledky za výrazný úspěch brněnského veterinárního vzdělávání ve srovnání s mezinárodními požadavky na zajišťování univerzitní veterinární výuky v Evropě.

■ text: **Vladimír Večerek**
foto: Petr Chmelař

■ Návštěva Kliniky chorob ptáků, plazů a drobných savců

VFU Brno znovu získala prestižní certifikát Diploma Supplement Label

Dodatek k diplomu neboli Diploma Supplement je současným absolventům terciárního vzdělávání již známým dokladem, který je automaticky a bezplatně

vydáván po absolvování bakalářských, magisterských a doktorských studijních programů spolu s diplomem. Jedná se o dokument popisující podstatu, úroveň, obsah,

postavení studií, která byla uskutečněna a úspěšně dokončena držitelem dokladu o kvalifikaci (diplomu), který tento dodatek vhodně doplňuje.

Na VFU Brno začal být dodatek k diplomu vydáván v akademickém roce 2004/2005. V červnu 2009 Veterinární a farmaceutická univerzita Brno poprvé požádala a následně získala prestižní certifikát Evropské komise – Diploma Supplement Label, který dokládá splnění podmínek vydávání tohoto dodatku na mezinárodní úrovni. Vzhledem ke končící platnosti certifikátu Diploma Supplement Label v roce 2013 začala VFU Brno připravovat podklady pro podání žádosti o jeho znovuzískání pro další období.

Pro obnovení certifikátu musela univerzita prokázat, že standardy kvality nezbytné pro udělení DS label stále splňuje, a to na základě aktuálních mezinárodních podmínek pro jeho vydávání. V současné době žadatelé o získání či prodloužení DS labelu, po zajištění aktuálních podmínek ve shodě s modelem vyvinutým Evropskou komisí, podávají nejprve předběžnou žádost o získání/prodloužení certifikátu DS Label Národní agentuře. Tato žádost a splnění podmínek je vyhodnocena nezávislým národním expertem, který vydává univerzitě předběžné hodnocení a případně doporučení, jaké změny učinit před odesláním žádosti Výkonné agentuře Evropské komise v Bruselu.

Na základě kladného hodnocení předběžné žádosti pro VFU byla oficiální žádost odeslána prostřednictvím Národní agentury Výkonné agentuře Evropské komise v Bruselu ke zhodnocení plnění podmínek DS Label nezávislými experty Evropské komise. V prosinci 2013 obdržela univerzita vyhodnocení a následně rozhodnutí o obnovení prestižního certifikátu DS Label na následující období 2014–2016.

Vydávání dodatku pod záštitou DS label je na VFU nejen prostředkem ke zlepšení mezinárodní průhlednosti, podporující mobilitu a zaměstnatelnost svých absolventů, ale zároveň také potvrzením o kvalitě a mezinárodní standardizaci vydávání dokladů o získané kvalifikaci.

Docentka Bohuslava Tremlová předává diplom čerstvé absolventce

Skupinová fotka absolventů na schodech před aulou

text: Zuzana Procházková
foto: archiv redakce

Rektor na klinikách a ústavech univerzity

Návštěva rektora na klinikách a ústavech naší univerzity proběhla v období let 2012–2013. „Zajímá-li vás cokoli, co se týká této univerzity, cokoli, co se týká vysokých škol, ptejte se. Bude-li to v mých silách, pokusím se vám odpovědět,“ začínal rektor Vladimír Večerek debatu s pracovníky jednotlivých pracovišť obou veterinárních fakult. Ale vše popořádku.

Je to rok a necelé dva měsíce, kdy se rektor poprvé vydal na prohlídku ústavů a klinik. Důvody měl k tomu dva. Ten první souvisel s evaluací veterinárního vzdělávání. Chtěl mít přehled o tom, jak jednotlivá pracoviště fungují a současně připravit zaměstnance na návštěvu evaluační komise. Tím druhým, neméně podstatným důvodem byl rektorův zájem o ten rutinní běh ústavů a klinik, o všední i nevšední starosti pracovníků veterinárních fakult. Ostatně jak často máte možnost při své každodenní práci, výuce, výzkumu a hromadě papírování promluvit si s rektorem?

Jako první si vybral Ústav anatomie, histologie a embryologie, kde ho přivítal profesor František Tichý. Ten ho pak provedl místnost po místnosti, laboratoř po laboratoři, učebna po učebně po celém ústavu. „Tady zrovna probíhá výuka anglického studijního programu.“ „Tady jsou macerace.“ „Tudy přepravujeme kadávery,“ popisoval profesor Tichý. Pan rektor pozorně sledoval, zda se konkrétní činnost provádí dle předpisů, zda je vše tak, jak by mělo být.

V dalších týdnech pokračoval na zbylá pracoviště. Po Ústavu anatomie, histologie a embryologie následoval Ústav biologie a chorob volně žijících zvířat, po něm Ústav Fyziologie, pak kliniky, atd. Poslední prohlídku si nechal do již zaobydleného nového Centra diagnostiky zoonóz na Ústav patologické morfologie a parazitologie.

To, co je však podstatnější, než samotný fakt, že se rektor „byl podívat“ na nějaký ústav či kliniku, je zmíněný druhý důvod. Po zakončení prohlídky totiž následovala debata se zaměstnanci navštíveného pracoviště. Tam nejdříve zhodnotil postavení a činnost daného ústavu či kliniky a popsal ze svého pohledu přednosti i nedostatky pracoviště. Pak už dal slovo zaměstnancům. „Vážené kolegyně, vážení kolegové, rád se dozvím o věcech, se kterými se tu každodenně potýkáte, máte-li

■ Prohlídka laboratoře v Ústavu biologie a chorob volně žijících zvířat

nějaký dotaz, přání či stížnost, kterou by mohl rektor vyřešit, nestyďte se a ptejte se. Půjde-li to, pokusím se vám pomoci nebo alespoň poradit, jak problém řešit,“ nabízel na začátek diskuse.

Ta sama o sobě byla často plodná. Samozřejmě nelze vyřešit všechno. Je však potřeba alespoň zmínit, proč nejde určitý problém řešit. A co zajímalo pracovníky ústavů a klinik nejvíce? Za společného jmenovatele lze jednoznačně označit problematiku veřejných zakázek. Je to problém všech univerzit.

Řešily se však i další věci. Řešily se možnosti dalších investic do staveb, možnosti výzkumu, a to jak v oblasti spolupráce uvnitř univerzity, tak s veřejnými a soukromými organizacemi vně VFU. Probírala a vysvětlovala se tristní situace platů studentů DSP, možnost nákupů přístrojového vybavení i využití technologií pořízené v rámci ICRC a CEITEC,

platy akademických i neakademických zaměstnanců, snižování počtu studentů atd. A rektor ochotně odpovídal. Někdy k radosti tazatelů, jindy k jejich zklamání. Vždy se však snažil problém vyřešit, bylo-li to v jeho silách.

Některé zajímaly i osobní názory rektora na společensko-politickou situaci v zemi, názory na postoj prezidenta Miloše Zemana na jmenování profesorů, na novelu zákona o vysokých školách, na trendy v politice Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ČR.

Témat a konkrétních dotazů padla velká řada. Z žádného pracoviště rektor neodešel dříve, než odpověděl na položené otázky. Nezodpověděl pouze ty nepoložené. Ale s těmi si už budete muset počkat na setkání s příštím rektorem.

■ text: Petr Chmelář
foto: autor

Profesorská řízení v roce 2013

Prof. MVDr. Miloslava Lopatářová, CSc.

Narozena 7. 8. 1958 v Moravské Třebové. Vysokou školu veterinární v Brně absolvovala v roce 1982 a získala titul MVDr. Disertační práci k získání hodnosti kandidáta věd obhájila v roce 1990 v oboru Veterinární porodnictví a gynekologie. Habilitační práci na téma Mikromanipulační metody na embryích skotu a jejich biotechnologické využití předložila v roce 2003 a byla jmenována docentkou pro obor Morfologie a fyziologie Fakulty veterinárního lékařství VFU Brno. Profesorkou pro obor Choroby přežvýkavců a prasat byla jmenována prezidentem republiky dne 11. 6. 2013.

V současné době působí jako zástupkyně přednosty Kliniky chorob přežvýkavců a prasat, Sekce chorob velkých zvířat, Fakulty veterinárního lékařství VFU Brno, je vedoucí oddělení chorob přežvýkavců Kliniky chorob přežvýkavců a prasat, Fakulty veterinárního lékařství VFU Brno a zastává funkci prorektorky pro vědu výzkum a zahraniční vztahy VFU Brno.

V pedagogické činnosti je vedoucím disciplíny Porodnictví, gynekologie a andrologie na FVHE. Zkouší předměty Porodnictví, gynekologie a andrologie na FVHE, Andrologie a umělá inseminace na FVL. Je předsedkyní zkušebních komisí pro státní rigorózní zkoušky pro předmět Choroby přežvýkavců FVL a předmět Choroby přežvýkavců a prasat FVHE. Je přednášejícím a zkoušejícím na pravidelných kurzech pořádaných Institutem celoživotního vzdělávání a informatiky VFU Brno v oblasti šlechtění a plemenitby hospodářských zvířat. Je členkou oborové rady (OR) doktorského studia pro nový obor Choroby přežvýkavců a prasat, místopředsdkyní OR Reprodukce zvířat a členkou OR Choroby přežvýkavců. Je členkou komisí pro obhajoby disertačních a odborných prací na FVL.

V rámci vědecko-výzkumné a odborné činnosti se od roku 1982 systematicky věnuje oblasti reprodukce zvířat se zaměřením na asistovanou reprodukci skotu a prasat, hodnocení kvality a stadií vývoje embryí, přežívání embryí v různém prostředí, konzervaci folikulů, oocytů, embryí, zrání oocytů, kultivaci embryí, sexaci embryí, mikromanipulační zásahy na oocyttech a embryích, transfer embryí,

Rektor, prof. Večerek, ocenil aktivity prof. Lopatářové pamětní medailí univerzity

Profesorka Lopatářová se studenty během výuky porodnictví

metody oplození in vitro u skotu. V této oblasti publikovala 97 odborných prací v domácím i zahraničním tisku, z toho 30 prací vědeckých. Přednesla 60 vědeckých referátů v tuzemsku i v zahraničí. Vedla týmy pro řešení grantů a projektů. Vypracovala řadu postupů, ošetření a uchování oocytů a embryí dobře použitelných v podmínkách praxe. Zasloužila se o vypracování metodiky pro dělení embryí skotu bez použití mikromanipulační techniky a mikronástrojů, o vy-

pracování metodiky pro biopsii embryonálních buněk pro určení pohlaví embrya před přenosem, vyvinula metody dlouhodobé konzervace oocytů a embryí, uvedla v život postup manuálního naříznutí zona pellucida sedmidenních embryí před transferem (zona drilling) a reparaci morfologicky postižených embryí mikrochirurgickým odběrem degenerovaných blastomer, atd.

Je členkou společností ČBS, ARE, ČSBS, ESDAR. ■

Noví docenti jmenovaní v roce 2013

Doc. MVDr. Michal Crha, Ph.D.

Narozen 23. 10. 1975 v Brně, studium na FVL VFU Brno ukončil v roce 2000. Doktorskou disertační práci obhájil a titul Ph.D.

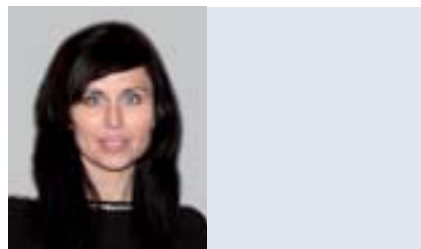

získal v roce 2007 na FVL VFU Brno v oboru Veterinární chirurgie, ortopedie a rentgenologie. V roce 2013 úspěšně obhájil na VFU Brno habilitační práci „Mini-invazivní endoskopicky asistované zákroky v klinické a experimentální veterinární chirurgii“ a s účinností od 27. 5. 2013 byl rektorem VFU Brno jmenován docentem pro obor Choroby zvířat zájmových chovů. Na Veterinární a farmaceutické univerzitě Brno působí od roku 2003, v současné době se podílí na přednáškové a výukové činnosti v rámci předmětu Obecná chirurgie a anesteziologie a Chirurgie a ortopedie malých zvířat, tak jako na klinickém provozu Kliniky chorob psů a koček VFU Brno. Ve vědecké, výzkumné a tvůrčí činnosti je v rámci své specializace zaměřen především na mini-invazivní chirurgii, vývoj a testování nových biomateriálů využitelných v léčbě onemocnění lidí a zvířat. Od roku 2012 je proděkanem pro pedagogickou činnost FVL VFU Brno a působí jako hlavní koordinátor projektu ICRC (International clinical research center) na VFU Brno.

Doc. PharmDr. Kateřina Dvořáčková, Ph.D.

Narozena 15. 11. 1973 ve Zlíně, studium na Farmaceutické fakultě Veterinární a farmaceutické univerzity Brno, obor Všeobecná farmacie, ukončila v roce 1997. Doktorskou disertační práci obhájila a titul Ph.D. získala v roce 2009 na FaF VFU Brno v oboru Farmaceutická technologie-galenická farmacie. V roce 2013 úspěšně obhájila na FaF VFU Brno habilitační práci „Vybrané způsoby technologického zpracování léčiv do perorálních forem s řízeným uvolňováním“ a s účinností od 25. února 2013 byla rektorem VFU Brno jmenována docentem pro obor Farmaceutická technologie-galenická farmacie. Na Veterinární a farmaceutické univerzitě Brno působí od roku

2004. V současné době se podílí na výuce několika předmětů v českém i anglickém studijním programu. Je garantem předmětů Lékové formy vyšších generací, Medical

forms a Biopharmacy, Advanced drug delivery and Cosmetic products. Ve vědecké, výzkumné a tvůrčí činnosti je v rámci své specializace v oblasti zaměřena především na lékové formy s řízeným uvolňováním léčiva se zaměřením na matricové tablety, pelety, mikročástice nebo obalované tobolky. Zabývá se také sledováním moderních trendů v oblasti vaginálních lékových forem. V roce 2012 obdržela Čestné uznání ministra zdravotnictví za zdravotnický výzkum a vývoj pro rok 2011 za výsledky dosažené v rámci projektu IGA MZ.

Doc. Mgr. Jan Muselík, Ph.D.

Narozen 4. 6. 1977 v Brně, studium na Přírodovědecké fakultě Masarykovy univerzity, obor Analytická chemie, ukončil v roce 2000.

Doktorskou disertační práci obhájil a titul Ph.D. získal v roce 2005 na Farmaceutické fakultě VFU Brno v oboru Farmaceutická chemie. V roce 2013 úspěšně obhájil na VFU Brno habilitační práci „Vybrané metody analytického hodnocení lékových forem, meziproduktů a potenciálních léčivých látek“ a s účinností od 1. 7. 2013 byl rektorem VFU Brno jmenován docentem pro obor Farmaceutická chemie. Na Veterinární a farmaceutické univerzitě Brno působí od roku 2000. V současné době se podílí na pedagogické a výzkumné činnosti Ústavu technologie léků VFU Brno, je garantem předmětu Instrumentální analytické metody ve farmaceutické technologii a dále se podílí na výuce předmětů Teorie lékových forem, Fyzikální

chemie a Antioxidanty a volné radikály pro posluchače českého i anglického studijního programu. Ve vědecké, výzkumné a tvůrčí činnosti je v rámci své specializace v oblasti zaměřen především na farmaceutickou instrumentální analýzu při hodnocení analytických parametrů léčiv a léčivých přípravků, kontrole výrobních procesů, hodnocení stabilitních studií a při hodnocení farmakokinetických studií.

Doc. PharmDr. Karel Šmejkal, Ph.D.

Narozen 2. 10. 1976 v Táboře, studium na VFU Brno, obor farmacie, ukončil v roce 2000. Doktorskou disertační práci obhájil a titul Ph.D. získal v roce 2005 na Farmaceutické fakultě v oboru Farmakognosie. V roce 2013 úspěšně obhájil na VFU Brno habilitační práci „Izolace biologicky aktivních látek z rostlinného materiálu“ a s účinností od 1. 7. 2013 byl rektorem VFU Brno jmenován docentem pro obor Farmakognosie. Na Veterinární a farmaceutické univerzitě Brno působí od roku 2000. V současné době se podílí na přednáškové činnosti pregraduálním vzděláváním v oboru Farmacie a postgraduálním vzděláváním v oboru Farmakognosie. Je garantem předmětů Fytochemie a Toxikologie přírodních látek, podílí se na výuce předmětů Farmakognosie a Toxikologie.

Výuky těchto předmětů se účastní i v anglickém studijním programu Pharmacy. Ve vědecké, výzkumné a tvůrčí činnosti je v rámci své specializace v oblasti zaměřen především na izolaci, identifikaci a biologickou aktivitu různých přírodních látek, se zvláštním zaměřením na skupinu tzv. prenylovaných fenolů. Zabývá se zejména izolací prenylovaných flavonoidů z rostlin čeledi Moraceae s uplatněním preparativní vysokoúčinné chromatografie a preparativní TLC, identifikaci pomocí různých spektrálních analytických metod, s cílem izolovat a identifikovat látky s potenciálním protizánětlivým, antibakteriálním nebo cytotoxickým účinkem. Je členem Phytochemical Society of Europe. ■

Kolektivní smlouva na období let 2014–2015 podepsána

■ Rektor Vladimír Večerek se zástupci odborových organizací

Kolektivní smlouva uzavřená dle zákona č. 2/1991 Sb., o kolektivním vyjednávání, upravuje individuální a kolektivní vztahy mezi zaměstnavatelem a zaměstnanci a jejich vzájemná práva a povinnosti v oblasti pracovněprávních závazků, péče o zaměstnance, bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, mzdových nároků a spolupráce mezi zaměstnavatelem a odborovými orgány. Odborové organizace uzavírají kolektivní smlouvu za všechny zaměstnance, kteří jsou u zaměstnavatele v pracovněprávním vztahu, tedy i za zaměstnance, kteří nejsou odborově organizováni. Platnost kolektivní smlouvy uzavírané mezi Veterinární a farmaceutickou univerzitou Brno a zástupci odborových organizací působících při VFU Brno, tedy Základní organizace Vysokoškolského odborového svazu při VFU Brno, Základní organizace Odborového svazu nepedagogických pracovníků školství ČR při VFU Brno, Základní odborovou organi-

zací Vysokoškolského odborového svazu 1618 při FVL VFU Brno a Základní organizací Vysokoškolského odborového svazu při VFU Brno ŠZP Nový Jičín je vymezena dvěma lety trvání. Předchozí smlouva byla uzavřena na období let 2012–2013, na podzim roku 2013 tak byla zahájena jednání o znění nové kolektivní smlouvy na období let 2014–2015 a dne 9. 12. 2013 za dosažení konsenzu všech zúčastněných stran byla smlouva podepsána. Nároky a vztahy zaměstnanců VFU Brno Školního zemědělského podniku Nový Jičín jsou upraveny samostatnou platnou Kolektivní smlouvou pro období 2014–2015, jež uzavírá ředitel ŠZP VFU Brno Nový Jičín s předsedou odborové organizace ZO VOS při VFU Brno ŠZP Nový Jičín.

A jaké změny přinesla? Obecně především drobné změny související s ustanoveními zákonných norem a předpisů, především zákoníku práce (např. změnu lhůty

pro seznámení zaměstnanců s kolektivní smlouvou z původního měsíce na 15 dní od jejího uzavření atd.). Novinkou sjednanou již dodatkem ke Kolektivní smlouvě na období let 2012–2013 je navýšení výměry dovolené v rámci smluvní volnosti pro jiné než akademické pracovníky v délce 6 týdnů. Současně, v návaznosti na změnu Vnitřního mzdového předpisu VFU Brno, která byla registrována MŠMT dne 13. 12. 2013, došlo dne 13. 1. 2014 k podepsání Dodatku č. 1 ke Kolektivní smlouvě na období let 2014–2015, jímž se nahrazuje příloha kolektivní smlouvy – Vnitřní mzdový předpis VFU Brno.

Kolektivní smlouva v platném znění je k nalezení na intranetu VEFIS, její originály k nahlédnutí u předsedů odborových organizací, v kanceláři rektora a na personálním oddělení.

■ text: **Barbora Šolcová**, kancléřka
foto: Petr Chmelař

10 let institucionalizované klinické laboratorní činnosti na VFU Brno

Do roku 2004 se uskutečňovala klinická laboratorní činnost naší vysoké školy na klinikách, příp. klinických katedrách. Význam laboratorního vyšetření krve, resp. krevní plazmy nebo krevního séra v diagnostice si uvědomovaly také osobnosti naší alma mater jako byli např. internisté prof. MVDr. Karel Šobra, prof. MVDr. Jaroslav Konrád, DrSc., prof. MVDr. Josef Zakopal, CSc., doc. MVDr. Tibor Lax, CSc. a prof. MVDr. Přemysl Jagoš, CSc., chirurg prof. MVDr. Emanuel Král, porodníci prof. MVDr. Emil Příbyl, prof. MVDr. Eduard Kudláč, DrSc. a prof. MVDr. Lubomír Holý, CSc., výživáři doc. MVDr. Jiří Dvořák, CSc. a doc. MVDr. Věra Chloupková, CSc. a další. Tu a tam se ozývaly hlasy po centralizaci klinické laboratorní činnosti. Nikdy ale nenabýly takové síly, aby vyústily v impuls k vy-

budování samostatné centrální klinické laboratoře. Teprve až k 1. lednu 2004 se podařilo Centrální klinickou laboratoř (CKL) jakožto účelové zařízení FVL VFU Brno ustavit.

Jako centrální klinická laboratoř byla nejprve budována na počátku 70. let minulého století laboratoř na tehdejší Katedře diagnostiky terapie a prevence. Tato katedra zahrnovala kliniku vnitřních chorob přežvýkavců a prasat, kliniku vnitřních chorob koní, psů a koček (tato klinika zajišťovala klinickou činnost i pro exotické ptáky), oddělení patologické fyziologie a oddělení klinické propedeutiky. Již dříve existovaly provozní laboratoře na obou zmíněných klinikách. Na později zrušené Katedře patologické fyziologie existovala laboratoř zaměřená na diagnostiku a výzkum po-

ruch acidobazické rovnováhy. Tato laboratoř měla solidní přístrojové vybavení a promyšlenou náplň činnosti, což byla zásluha vedoucího katedry prof. MVDr. Milana Lebedy, CSc. Svoji diagnostickou laboratoř měla i tehdejší Katedra porodnicko-gynekologická, která zahrnovala Klinikou porodnicko-gynekologickou a Klinikou andrologie a umělé inseminace. Diagnostické laboratoře klinik vnitřních chorob a laboratoř diagnostiky a výzkumu poruch acidobazické rovnováhy se staly základem nově budované centrální klinické laboratoře katedry. Cílem bylo vybudovat moderní laboratorní pracoviště uspokojující požadavky výzkumu poruch metabolismu u hospodářských zvířat a samozřejmě také potřeby diagnostiky na poli neinfekčních nemocí hospodářských a domácích zvířat. (Hospodářské, resp. domácí zvíře byly tehdy užívané termíny.) Směr rozvoje centrální klinické laboratoře Katedry diagnostiky, terapie a prevence udával, mj. i díky své politické pozici, vedoucí katedry prof. MVDr. Přemysl Jagoš, CSc. spolu s tehdejšími odbornými asistenty – MVDr. Josefem Illkem (přišel ze zrušené Katedry patologické fyziologie), MVDr. Janem Boudou (rovněž přišel z Katedry patologické fyziologie), MVDr. Rudolfem Dvořákem a MVDr. Bohumírem Hofírkem, CSc. Ti byli pověřeni vedením „dílčích laboratoř“: laboratoř klinické biochemie vedl dr. Illek, vedoucím laboratoře poruch acidobazické rovnováhy, klinické enzymologie a později i endokrinologie byl dr. Bouda, laboratoř klinické ruminologie vedl dr. Dvořák a laboratoř klinické hematologie dr. Hofírek. Na katedře byla také zřízena laboratoř pro patofyziologii výživy, kterou vedl prof. Lebeda. Tato laboratoř měla v náplni činnosti především provádění diagnostických metabolických testů v chovech skotu Jihomoravského kraje. Klinická laboratoř Katedry diagnostiky, terapie a prevence představovala špičkové pedagogické a zejména vědecko-výzkumné pracoviště, směle se poměřující s nejlepšími podobnými pracovišti v Evropě.

V polistopadovém vývoji naší vysoké školy sílila orientace republiky na nejvyšší země Evropy a Ameriky. K akceleraci tohoto směru vývoje došlo koncem

■ CKL je účelovým zařízením FVL

devadesátých let a krátce po roce 2000 za děkanů FVL prof. MVDr. RNDr. Petra Hořína, CSc. a hned nato prof. MVDr. Miroslava Svobody, CSc. V tomto období se realizovaly změny organizační struktury fakulty. Po vzoru amerických veterinárních fakult a některých fakult západní Evropy se prosadila koncepce budování klinik fakulty podle druhů zvířat, akademickým senátem fakulty byly rovněž schváleny s novou strukturou fakulty související významné změny curricula, které se týkaly zejména klinické výuky a výuky v šestém ročníku studia. Ze zemí s vyspělou veterinární medicínou byla rovněž převzata myšlenka na zřízení centrální klinické laboratoře a implementace nového předmětu Klinická patologie v curricula FVL.

Rok 2003 lze označit za rok intenzivních příprav na zřízení centrální klinické laboratoře. V tomto roce se také dokončila rekonstrukce Pavilonu klinik malých zvířat, ve kterém se od počátku rekonstrukce s centrální laboratoří počítalo. Po nezbytných schvalovacích jednáních byla k 1. lednu 2004 laboratoř ustavena. Nebyla ale začleněna do žádné ze vzniklých sekcí, ale byla samostatným pracovištěm na úrovni sekcí. Přednostou laboratoře byl jmenován doc. MVDr. Jaroslav Doubek, CSc. Nenaplněné při vzniku laboratoře však byly úmluvy o předisponování některých přístrojů, případně i personálu z laboratoří provádějících rutinní laboratorní vyšetření biologických materiálů na nové pracoviště. Nakonec základem, na kterém začala CKL svoji činnost rozvíjet, byla hematologická laboratoř, jež byla do té doby začleněna do tehdejší Kliniky chorob malých zvířat. Z této kliniky a tehdejšího Ústavu normální a patologické fyziologie se rekrutoval laborantský personál (4 místa laborantek), místo akademického pracovníka bylo převedeno z Ústavu normální a patologické fyziologie.

V začátku své činnosti byla laboratoř vybavena pouze přístroji na hematologická vyšetření. Z Kliniky chorob malých zvířat byly převedeny koagulometr a přístroj určený k počítání buněčných krevních elementů. Z finančních prostředků z rozvojového programu byly pořízeny analyzátory: biochemický, acidobazický, na stanovení glukózy, dále elektrolytů a mikroskopy. Laboratorní diagnostika se tak mohla provádět v oblasti klinické hematologie a klinické biochemie. V návaznosti na to vznikla v laboratoři oddělení hematologie a oddělení bioche-

■ Stanovování stopových prvků pomocí atomové absorpční spektrofotometrie

mie. Ze zisku generovaného laboratoří se postupně modernizoval přístrojový park, např. byly zakoupeny biochemické analyzátory, hematologický analyzátor, osmometr, ELISA reader, fluorescenční mikroskop a další.

Ke změně struktury klinické laboratorní činnosti došlo k 1. lednu 2011, kdy namísto Centrální klinické laboratoře vznikly Klinická laboratoř pro malá zvířata (KLMZ) a Klinická laboratoř pro velká zvířata (KLVZ) s tím, že KLMZ byla organizačně začleněna do Sekce chorob malých zvířat a KLVZ do Sekce chorob velkých zvířat. Do funkcí přednostů byli na základě výběrového řízení jmenováni prof. MVDr. Jaroslav Doubek, CSc. a doc. MVDr. Josef Illek, DrSc.

Klinická laboratoř pro malá zvířata je umístěna v Pavilonu klinik malých zvířat. Je členěna na čtyři oddělení: hematologie, biochemie, imunologie a cytologie. Laboratoř je pracovištěm, jehož úkolem je přispět ke stanovení správné diagnózy, k hodnocení průběhu onemocnění a kontrole účinnosti terapie, a to na základě laboratorních testů. Laboratoř zajišťuje biochemické analýzy, hematologická, hemostazeologická, imunologická a cytologická vyšetření biologických materiálů získaných od psů, koček, koní, drobných savců a Zoo zvířat. Analýzy

jsou prováděny z krve, jejích derivátů (plazmy, séra), moči, punktátů, mozkomíšního moku, laváží. Biochemický panel vyšetření zahrnuje široké spektrum analýz substrátů, metabolitů, acidobazického statusu, makroprvků, stanovení osmolality, enzymů a hormonů, laboratoř je připravena stanovit hladiny některých cytokinů, proteinů akutní fáze, vitaminů a farmak. V rámci hematologického vyšetření lze požadovat stanovení parametrů krevního obrazu (počtu erytrocytů, leukocytů, krevních destiček, koncentrace hemoglobinu, hodnot hematokritu a erytrocytárních indexů), dále diferenciální rozpočet bílých krvinek, počet retikulocytů včetně určení stupně jejich vyzrání, koagulační profil a řadu dalších nadstandardních parametrů. Spektrum imunologických vyšetření obnáší stanovení některých tříd imunoglobulinů a provedení Coombsova testu. Dále jsou prováděny analýzy faeces na obsah metabolitů progesteronu a estrogenu u Zoo zvířat a cytologické vyšetření efuzí a laváží. Převážnou část klientely tvoří pacienti Kliniky chorob psů a koček, Kliniky chorob ptáků, plazů a drobných savců, ale také Kliniky chorob koní. V registru laboratoře je také více než stovka privátních veterinárních lékařů nejen z Brna a okolí, ale i ze vzdálenějších míst ČR.

V uplynulých třech letech se počty vzorků pohybovaly na oddělení biochemie v rozsahu 6 500 až téměř 7 500 ročně, na oddělení hematologie mezi 5 700 a více než 6 000, na oddělení imunologie v roce 2013 překročily číslo 750 a na oddělení cytologie přesáhl počet vzorků číslo 230. Integraci vstupních a výstupních dat umožňuje elektronický informační systém WinVet.

Klinická laboratoř pro malá zvířata je důležitým výukovým pracovištěm. Význam laboratoře jakožto výukového pracoviště vzrostl s uplatňováním nového curricula schváleného v předloňském roce. Od počátku vzniku laboratoře se zde realizuje výuka povinně volitelného státnicového předmětu Klinická patologie a uskutečňovala se zde výuka povinně volitelného jednosemestrového předmětu Veterinární hematologie pro studenty obou veterinárních fakult. O předmět byl mezi studenty velký zájem, a to jak u studentů ČSP, tak i ASP. V průběhu akademického roku 2004-2005 předmět

navštěvovali i zájemci z řad studentů DSP Agronomické fakulty dnešní Mendelovy univerzity v Brně. Od zahájení výuky předmětu Klinická patologie si jej zapisuje minimálně jedna čtvrtina studentů 6. ročníku, přičemž v posledních letech tento počet roste a zájem projevují i studenti ASP. S nástupem platnosti nového curricula předmět Veterinární hematologie není vypisován. Zato se stal součástí kmenového curricula FVL – v 5. semestru – předmět Laboratorní diagnostika u zájmových zvířat, jehož výuka se odehrává v prostorách laboratoře. V minulém akademickém roce se v laboratoři započalo v rámci řešení fakultního projektu OPVK Internacionalizace výuky veterinární medicíny jako cesta na evropský trh práce s výukou jednosemestrových předmětů Základy laboratorní diagnostiky neinfekčních nemocí, Laboratorní diagnostika u malých a velkých zvířat a Laboratorně diagnostické algoritmy ve vnitřním veterinárním lékařství. Klinická laboratoř pro velká

zvířata je umístěna v Pavilonu profesora Dražana. Je členěna na oddělení klinické biochemie, klinické hematologie a klinické ruminologie. Je vybavena moderní laboratorní technikou a používá unikátní analytické metody. Přístrojové vybavení spočívá v biochemických analyzátozech, v hematologickém analyzátoru, v imunofluorescenčním analyzátoru, dále je laboratoř vybavena spektrofotometri, přístroji pro atomovou absorpční spektrofotometrii, acidobazickým analyzátozem, plynovou a kapalinovou chromatografií, přístroji pro izotachoforézu, elektroforézu, PCR, ELISA zařízením a dalšími přístroji a laboratorním vybavením sloužícím ke zpracování vzorků biologického materiálu i pro rychlé semikvantitativní metody. Přístrojové vybavení laboratoře umožňuje široký rozsah vyšetření krve, krevního séra, krevní plazmy, kolostra, mléka, moči, bacherové tekutiny, punktátů, tkání a krmiv. Kromě stanovení základních rutinně požadovaných a prováděných analýz lze stanovit analyty, jako jsou hormony, vitaminy, stopové a rizikové prvky, některé imunologické faktory, proteiny akutní fáze, histamin, endotoxin a další. V laboratoři je prováděna komplexní analýza bacherové tekutiny včetně stanovení těkavých mastných kyselin a kyseliny mléčné. Dále lze provádět stanovení minerálních látek v kostní tkáni a krmivech. Laboratoř zabezpečuje komplexní laboratorní zázemí pro potřeby Kliniky chorob přežvýkavců a prasat, Kliniky chorob koní a podle potřeby i vyšetření pro ostatní pracoviště na univerzitě. Laboratoř spolupracuje s VÚVeL v Brně, s VÚŽV Praha Uhřetíněves, Mendelovou univerzitou v Brně a řadou privátních veterinárních lékařů v ČR, kterým provádí různé analýzy.

Klinická laboratoř pro velká zvířata je i výukovým pracovištěm a zajišťuje výuku předmětu Laboratorní diagnostika u potravinových zvířat a poskytuje studentům možnost zpracovávat odborné práce a absolvovat laboratorní praxi.

Ambicí klinických laboratoří je poskytovat na vysoké úrovni laboratorní zázemí pro výuku preklinických a klinických předmětů, při své činnosti uplatňovat zásady správné laboratorní praxe a systému managementu kvality s cílem získání výsledků splňujících nejvyšší kritéria kvality.

■ text: Jaroslav Doubek, Josef Illek
foto: archiv autorů

■ Laboratoř poskytuje zázemí pro výuku preklinických a klinických předmětů

Jezdecká hala v činnosti

Ještě to není ani rok, co Veterinární a farmaceutická univerzita Brno zahájila provoz zrekonstruované jezdecké haly. Při slavnostním otevření se hovořilo o možnostech, které nová budova v areálu univerzity nabízí. Potenciál jízdárny pak zaměstnanci Kliniky chorob koní využili během letního semestru. Budova plní funkci pedagogickou, vědeckou, ale také zájmovou.

■ Výuka jezdeckví

Jízdárenskou část využívají především studenti a pedagogové k výuce welfare koní. V rámci sportu ji studenti využívali k jízdě na koni. Přední část slouží k výuce reprodukce koní. Klinika do ní umístila andrologickou laboratoř, ve které se odebírá a následně zpracovává a konzervuje koňské sperma.

Jízdárna přivítala závody tažných koní, svůj mezinárodní den v ní oslavily děti zaměstnanců univerzity, poskytla patričné zázemí výcvikovému jezdeckému táboru a dokonce nabídla své prostory kynologickému kroužku. Vyjmenovat všechny akce by zabralo spoustu času. Co pro nás Klinika chorob koní v jízdárně připravila v tomto akademickém roce? Těch akcí je velká spousta, proto se tady zaměříme pouze na některé akce.

Pro zimní semestr 2013/2014 pobeží různé kurzy. Ty můžeme rozdělit na kurzy v rámci výuky a pak kurzy mimo její rámec. Do první skupiny patří předmět Péče o koně a základy jezdeckví a Jezdeckví pro mírně pokročilé.

Kurz Péče o koně a základy jezdeckví je určen pro méně zkušené studenty. Respektive pro takové, kteří s koněm zatím nepřišli ve větší míře do kontaktu. Studenti se naučí bezpečnou manipulaci s koněm, vodění, péči o koně, sedláni a uzděni. Součástí výuky bude samozřejmě také jízda. Na konci semestru tak studenti budou zvládat samostatné vedení koně, a to ve skupině jezdců i samostatně.

Jezdeckví pro mírně pokročilé naopak nabízí „pilování“ jezdeckých dovedností. Kdo si chce zapsat tento kurz, musí už bezpečně zvládnout přípravu koně před jízdou a jeho samostatné vedení v kroku a klusu. Oba jmenované předměty jsou určeny pro studenty všech tří fakult VFU Brno od druhého až do pátého ročníku.

Druhou skupinu kurzů tvoří dobrovolné aktivity. Těch je dohromady pět a spadají mimo rámec běžné výuky. Zájemci se tak mohou přihlásit například do Individuálního výcviku na lonži. Tento kurz už je zaměřen individuálně, a tedy nabízí trénink pro začátečníky i pokročilé. Pro pokročilé je určený Kurz vedení koně ze země a práce na dvou lonžích a Kurz skákání ve volnosti.

Pokud se ale zajímáte o zapřahání koní, nasazování postrojů a o takové věci, jako třeba rozdíly mezi anglickým a uherkým spřežením, nebo na které straně chodí v páru větší nebo tmavší kůň, kolik kilo drží v ruce kočí vedoucí šestispřeží, přihlaste se do Kurzu zapřahání koně.

Poslední nabízený kurz se jmenuje Kurz nakládání koně do přepravníku. Zde se můžete naučit, jak správně a bezpečně naložit klidné, problémové, zdravé i nemocné koně. Současně se dozvíte, co všechno je kůň schopen vymyslet, aby se mu povedlo zranit sebe, nás či rozbít přepravník.

První dva kurzy jsou jednosemestrové volitelné předměty a studenti se do nich zapisují prostřednictvím STAG. Přihlašování do dalších kurzů a na individuální hodiny každý pracovní den od 8 do 15 hodin na dispečinku Kliniky chorob koní.

Tím jsme stručně popsali některé pedagogické a zájmové činnosti, které si můžete v jezdecké hale vyzkoušet. V tomto akademickém roce toho bude opět mnoho. Potenciál jízdárny skýtá neuvěřitelné možnosti. Opět se můžeme těšit na plejádu koňských závodů, kulturní a společenské akce. A kromě nich i na podzimní natáčení televizního seriálu České televize a zlínských atelierů „Znamení koně“.

■ Jízdárna hostila vozatajské závody

■ Seznamte se s Luckou

■ text: Petr Chmelař
foto: autor

VI. konference studentské vědecké a odborné činnosti v ryze ženském podání

Společné foto zúčastněných studentek

Ústav veterinární ekologie a ochrany životního prostředí společně s Ústavem biologie a chorob volně žijících zvířat Fakulty veterinární hygieny a ekologie VFU Brno uspořádal VI. konferenci studentské vědecké a odborné činnosti. Konference se konala 22. listopadu 2013 v Posluchárně pavilonu prof. Lenfelda na Ústavu hygieny a technologie mléka. Akce je od samého začátku zaměřena na podporu rozvoje vědecko-výzkumné a tvůrčí aktivity studentů všech bakalářských a magisterských studijních programů a zvyšování úrovně závěrečných studentských vědeckých prací (bakalářské, diplomové, rigorózní) v oborech veterinární hygieny, veterinární ekologie a bezpečnosti a kvality potravin.

Počátek konferencí studentské vědecké a odborné činnosti sahá do roku 2008. V tomto roce se v rámci oslav devadesátého výročí založení veterinárního vzdělávání v Brně uskutečnil první ročník konference pod režii tehdejší děkanky

Fakulty veterinární hygieny a ekologie, prof. MVDr. Lenky Vorlové, Ph.D.

Na přípravě konference se podílí dva ústavy – Ústav ekologie a chorob zvířat, ryb a včel a Ústav biologie a chorob volně žijících zvířat. Málokdo si však dovede představit, kolik úsilí a organizačních kroků se za pořádáním jedné konference skrývá. „Každoročně se pro tuto akci zřizuje organizační výbor v čele s předsedou. Pro zdárný průběh konference je potřeba zajistit zejména zveřejnění informací na webových stránkách, zabezpečit práce spojené s přípravou a tiskem sborníku, diplomů, účastnických listů a fotodokumentace, zabezpečit technickou pomoc při prezenci, obsluze projekční techniky, zajištění občerstvení, věcných dáreků pro účastníky konference a mnoho jiných věcí,“ popisuje organizační stránku konference prof. RNDr. Miroslava Beklová, CSc. z Ústavu ekologie a chorob zvířat, ryb a včel.

Hlavním záměrem konference je motivační formou rozvíjet u studentů pre-

zentační dovednosti a umožnit jim představit výsledky své odborné a vědecké činnosti související zejména s řešením témat bakalářských a diplomových prací. „Konference studentské vědecké a odborné činnosti je určena pro pregraduální studenty, kteří tak mají jedinečnou možnost pochlubit se veřejně s výsledky, které získali během řešení svých bakalářských či diplomových prací. Navíc je to dobrá zkušenost, která se jim hodí minimálně při obhajobách závěrečných prací. Proč si to tedy nevyzkoušet na nečisto na takovéto konferenci? Vždyť to není zas až tak náročné,“ vysvětluje podstatu pořádání studentské konference doc. MVDr. Eva Bártová, Ph.D.

Na konferenci studenti přednesli 17 referátů. Ty zahrnovaly velké množství témat, jakými je například studium fyto toxických účinků rhodia na rostliny kultivované v hydroponii, diagnostika a identifikace babesii v klišťeti obecném či transportní manipulace jako stresový

faktor u brojlerů. Jednotlivé přednášky pořadatelé rozdělili do tří bloků. První blok začínal v ranních hodinách chvíli po deváté, poslední přednášející přišla na řadu před druhou hodinou odpoledne. „Příspěvky studentů z hlediska témat byly velice různorodé, nicméně zahrnovaly téměř všechny oblasti výzkumu realizované na naší univerzitě, de facto fakultě FVHE. Měli jsme možnost dozvědět se zajímavé informace z oblasti ekotoxikologie, infekčních chorob, etologie a rost-

ústavů FVHE. Komise hodnotila kvalitu jednotlivých prací na základě předem stanovených kritérií. Každý z členů známkoval originalnost práce a její využitelnost výsledků v praxi, náročnost, kvalitu PowerPointové prezentace a projev přednášejícího studenta. „Každý blok byl zakončen diskuzí nad jednotlivými tématy. Všem studentům jsme pokládali dotazy, na které měli možnost odpovědět. Schopnost reagovat na dotazy, případně dodržení časového limitu byla další kritéria v přípa-

v dnešní době charakteristický pro veterinární vzdělávání. Ovšem zatímco genderový poměr na VFU Brno se pohybuje kolem 80 % ve prospěch žen, v sedmnáctičlenné skupině prezentujících se nenašel ani jeden muž! „Je snad mužská část studentů pohodlnější, má strach veřejně vystupovat, stydí se za svoji práci, nebo kde je problém? Hoši, nenechte se zahabít a příště se přihlaste,“ vyzývá docentka Eva Bártová.

Prezentace výsledů výzkumu je hlavní součástí vědecké dráhy. Své kolegy proto přišli podpořit nejen jejich vyučující, ale i spolužáci. Někteří přišli ze zvědavosti, jiní se chtěli nechat inspirovat, zkušenější pak kriticky hodnotili výsledky práce svých kolegů a zapojovali se do diskuse. „Potvrzuje se, že studentská konference je skutečně místem užitečné výměny znalostí a zkušeností a zdrojem inspirace do další odborné a vědecké činnosti. Zejména se to projevuje u bakalářů, kteří se konference zúčastňují opakovaně i v rámci navazujícího magisterského studia a na jejich prezentacích příspěvků je vidět, jak po obsahové, tak po formální stránce, výrazný kvalitativní posun,“ uzavírá profesorka Miroslava Beklová.

■ Práce hodnotila osmičlenná komise

linné či živočišné produkce,“ rekapituluje docentka Eva Bártová.

Číslo 17, tedy počet přihlášených studentů, vnímají organizátoři konference jako množství, které by se mělo v budoucnu zvýšit. Je potřeba ovšem studentům vysvětlit, v čem pro ně plyne z účasti konkrétní přínos. Do zvýšení účasti by se však mohli zapojit přímo školitelé. „Problém nevidím pouze v nedostatečné odvaze, pohodlnosti, neinformovanosti studentů, ale je to také chyba školitelů, kteří nedovedou své studenty nenásilnou formou přesvědčit o výhodách účastnit se takovéto konference. Věřím, že v příštích letech se nám podaří motivovat více studentů a počet účastníků se nám rozroste,“ říká docentka Eva Bártová. A profesorka Miroslava Beklová její slova dokládá čísly: „Bohužel, i když se bakalářské a diplomové práce zpracovávají na všech devíti ústavech FVHE, skutečnost je taková, že ze 104 příspěvků doposud prezentovaných v rámci šesti ročníků studentské konference bylo 55 % z témat bakalářských a diplomových prací řešených na ústavech organizátorů konference.“

Studenty hodnotila osmičlenná komise. Ta se skládala ze zástupců jednotlivých

dě nerozhodného počtu bodů,“ popisuje práci poroty docentka Eva Bártová, která hodnotící komisi také předsedala.

Sečtením bodů za jednotlivá kritéria od všech osmi členů komise vytvořila pořadí studentů. Ty nejlepší dokonce ocenila finanční odměnou, kterou si odneslo deset nejlepších. První v pořadí si odnesla 1 500 Kč. Pěkná odměna za patnáctiminutovou prezentaci. Za ní se sice skrývá celá příprava, tu však musí student stejně absolvovat při obhajobě práce.

Mezi prvními pěti nejlepšími příspěvky komise ohodnotila příspěvky Evy Jelínkové (Ergasilóza ryb ve vodárenských nádržích Povodí Moravy), Hany Fialové (Ekotoxikologické hodnocení sedimentů z Brněnské přehrady na základě kontaktních testů), Barbory Zahradníčkové (Prevalence protilátek proti *Encephalitozoon cuniculi* u zajíců), Lenky Žáčkové (Prevalence protilátek proti *Toxoplasma gondii* a *Neospora caninum* u lišek) a Pavly Sehonové (Vliv deoxynivalenolu na pstruha duhového (*Oncorhynchus mykiss*)).

Loňský ročník konference doprovázel ještě trend, který je však jistě míry

1. JELÍNKOVÁ EVA – Ergasilóza ryb ve vodárenských nádržích Povodí Moravy
2. FIALOVÁ HANA – Ekotoxikologické hodnocení sedimentů z Brněnské přehrady na základě kontaktních testů
3. ZAHRADNÍČKOVÁ BARBORA – Prevalence protilátek proti *Encephalitozoon cuniculi* u zajíců
4. ŽÁČKOVÁ LENKA – Prevalence protilátek proti *Toxoplasma gondii* a *Neospora caninum* u lišek
5. SEHONOVÁ PAVLA – Vliv deoxynivalenolu na pstruha duhového (*Oncorhynchus mykiss*)
6. DAŇHELOVÁ OLGA – Využití nanovrstvy SiO₂ při sanitaci v prvovýrobě mléka
7. HUSÁKOVÁ PETRA – Trvanlivé pečivo aneb Víme, co jíme?
8. GRULICHOVÁ PETRA – Sledování obsahu cholesterolu v kolostru přežvýkavců
9. PONČÍKOVÁ JANA – Kondenzace vlhkosti u potravin balených v obalech nepropustných pro vodní páru
10. HLÁVKOVÁ DANIELA – Vliv skladování na barvu rajčat

■ text: Petr Chmelař
foto: Barbora Němcová

Lékárník není obchodník

Lékárny na území České republiky lze velmi zjednodušeně rozdělit do tří skupin. První skupinou jsou řetězcové lékárny, kde mají všechny lékárny v řetězci jednoho majitele. Druhou jsou virtuální řetězce, kde zájmy soukromých majitelů jsou zastřešeny s cílem zajistit účastníkům lepší finanční podmínky zejména ze strany velkodistributorů léčiv. A třetí jsou nezávislé lékárny jednotlivých majitelů. Právě třetí skupina je v dnešní době nejohroženější. Tyto lékárny stěží mohou konkurovat velkým sítím řetězcových lékáren. Expanze řetězců je rovněž trnem v oku České lékárnické komoře, která požaduje regulaci tohoto živelného procesu. Vadí jí především agresivní marketing, který má za cíl realizovat co největší obrát bez ohledu na možná související rizika a zájmy pacientů. „V našem oboru nemůže být cílem prodat pacientovi co nejvíce léků, ale má

jít vždy o jeho prospěch, i za cenu nulového obchodu,“ sdělil pro Hospodářské noviny dřívější prezident komory PharmDr. Stanislav Havlíček.

V současné době má největší český řetězec lékáren více než 290 poboček ve více než 115 městech v celé České republice. „Řetězec Dr. Max je mezi lékárníky nejobávanější, protože expanduje o desítky poboček ročně. Řadu lékáren zřizuje v bezprostřední blízkosti těch stávajících a svojí agresivní kampaní jim přetahuje klienty“ popisuje situaci PharmDr. Jan Šaloun, Ph.D. z Ústavu aplikované farmacie. Řetězce totiž lákají zákazníky agresivní reklamní kampaní na nízké ceny vybraných položek, které jsou pro nezávislé lékárny často nedosažitelné. Navíc, pod jejich tlakem dochází v rámci České republiky k plošnému nevybírání regulačního poplatku za výdej na recept, což nejen

menším soukromým lékárnám, ale i těm velkým, nemocničním, velmi komplikuje finanční situaci. Řetězec si podobně jako v jiných odvětvích může dovolit nižší koncové ceny, protože má nižší provozní náklady. V tomto bodě nelze nic namítat. Mimo to má ale samozřejmě výhodnější vyjednávací pozici a díky velkému odběru snadněji získá od svých dodavatelů množstevní slevy. Start řetězců většinou financují silné podnikatelské skupiny. Když navíc stejná finanční skupina vlastní i velkodistribuční firmu, může být narušen samotný princip volné soutěže. Pokud se expanze nebude regulovat, může se v Česku podobně jako v Norsku stát, že síť malé lékárny doslova převálčí. „... V Norsku ovládají drtivou většinu trhu tři hlavní řetězce. Očekávání, že by se díky konkurenci mohly snížit ceny, se nenaplnilo. Naopak v Norsku léky zdražily,“ prohlásil

■ Fakultní lékárna Farmaceutické fakulty VFU Brno funguje jako modelový příklad lékárny

v Hospodářských novinách bývalý prezident ČLK Stanislav Havlíček. Stejnou cestou se podle něj nyní vydává i Švédsko.

Marketingové aktivity všeho druhu posouvají jazýček vah od poskytování kvalitní lékárenské péče k nejhrubším obchodním praktikám. Dobrým příkladem je vracení regulačních poplatků. „V případě, že stát legislativně stanoví určitý poplatek, měl by také dohlédnout na to, aby jej příslušný subjekt vybíral. Jinak popírá

lékárny s tím, že chce něco na suchý kašel a lékárník mu bez otázek vydá lék, něco není v pořádku. Otázka, která by v tomto případě byla namísto, je, jestli se opravdu jedná o suchý kašel, nebo hustý hlen, který nejde vykašlat. Už jen na základě špatného posouzení (neposouzení) pacientových obtíží může dojít k poškození zdraví. V tomto případě vydání špatného léku může skončit i pneumonií. Otázka na užívání dalších léků by pak měla být v dob-

limit na počet vlastněných lékáren, proto tam podobné řetězce vzniknout nemožno. Další země dokonce postupují tak, že přesně stanoví počet licencí, tedy mají jasně stanovený počet lékáren. Nový majitel lékárny může přijít pouze tehdy, pokud ten stávající odejde nebo zemře. Ve většině zemí může být majitelem lékárny pouze vystudovaný lékárník, nikoli člověk, který přijde s diplomem např. z ekonomie. „Mně se líbí např. švýcarský model. Tam lékárník po pacientovi nechce při výdeji na recept peníze, konečné vyúčtování posílá pacientovi pojišťovna, nikoli lékárna. Namísto dohadování o „mrzký peníz“ se tedy pacient s lékárníkem baví o předmětech společného zájmu – léčivu a nemoci“ říká doktor Jan Šaloun.

Problémem českého lékárenství je, že majitel, respektive management lékárny nemusí mít s farmacií nic společného. Jedná se často o ryzího podnikatele. Zatímco byznysmena láká rychlý profit, lékárník z malé soukromé lékárny usiluje o to, aby tu jeho zařízení stálo i za třicet let a mohl je předat svým dětem, také lékárníkům. „Obchodníci zůstávají v branži, dokud vydělávají. Jakmile jim přestane vydělávat prodej léků, začnou obchodovat třeba se zbraněmi,“ glosuje situaci Jan Šaloun a dodává: „lékárny ať si konkurují cenou doplňkového sortimentu, zde je soutěž naprosto v pořádku. Mállokterý stát si ale pouští byznys do zdravotnictví tak nekontrolovaně jako u nás. Ta hlavní konkurence mezi lékárnami by měla probíhat na úrovni služeb. Mimo jiné i proto, že lékárny jsou podle legislativy zdravotnickými zařízeními.“

„Dobrý lékárník je špatný obchodník. V případě, že si chce pacient koupit v lékárně dle soudu lékárníka nevhodný či nepřínosný přípravek, měl by správný lékárník pacientovi nákup spíše rozmluvit. Specializované vysokoškolské vzdělání lékárníků a z něj vyplývající přístup má vést k tomu, aby si lidé užíváním léčiv neublížili. Léčiva nejsou rohlíky. Když na jedné straně máme přísné požadavky na kvalitu a odbornost, musíme dbát na to, aby tento přístup platil ve všech oblastech zacházení s léčivem. Profese lékárníka patří mezi lékařská povolání, lékárník skládá Hippokratovu přísahu. Proto by neměl váhat při rozhodování, jestli dá přednost okamžitému zisku či zájmům pacienta. Může se však lékárník řídit etikou, když jeho šéf - nelékárník - chce jen generovat zisk?“ uzavírá doktor Šaloun.

■ Hlavní roli hraje vedoucí lékárník a jeho vztah k pacientům

sám sebe“ zastává názor doktor Šaloun. „Pacient by si měl v civilizované zemi vybírat lékárnu podle přístupu lékárníků, kvality služeb a úrovně poradenství, nikoli na základě finanční výhody vytěžené klíčováními mezi paragrafy.“

„Ani přímočará snaha ušetřit ale nemusí pro pacienta znamenat úsporu. Nákup v lékárně patřící do řetězce se zdá díky vracení poplatků a profesionálně provedené marketingové kampani levnější. V konečném výsledku to tak ovšem být vůbec nemusí. Na jedné straně jsou akční ceny z letáků, na straně druhé přístup lékárníka, který by měl pacientovi nákup nevhodných či zbytečných přípravků rozmluvit. „Pacient vidí na paragonu okamžitou částku, dostane zpět regulační poplatek, ale těžko může zhodnotit možnou úsporu“ vysvětluje doktor Šaloun.

Zaměření na zisk a snaha přilákat co nejvíce zákazníků s sebou nese řadu negativ. V lékárnách vznikají fronty, dispensace a pečlivý individuální přístup uhýbá na vedlejší kolej. Pokud pacient přijde do

lékárně samozřejmostí. Slepá touha po profitu nejenže odporuje etickým zásadám, ale vrhá stín na povolání samotné. Ze zdravotnického pracovníka, který byl dříve uctívě oslovován „pane magistře“, se stává v očích veřejnosti obyčejný prodavač.

Z hlediska posuzování kvality lékárenské péče se ale nedá říci, že řetězcová lékárna je vždy méně „kvalitní“ než ta nezávislá. Hlavní roli zde hraje vedoucí lékárník a jeho vztah k pacientům. „Kvalitu lékáren prověřovala v rámci průzkumu přímo Česká lékárenská komora a z výsledků se nedá říct, že řetězcové lékárny jsou jen špatné a malé soukromé lékárny jen dobré. Problém také spočívá v motivaci pacienta, jestli do lékárny vstupuje kvůli vrácené třicetikoruně, nebo kvůli individuálnímu přístupu,“ říká doktor Šaloun.

Jak tedy najít v tržní ekonomice vhodný model lékárenství? Když se podíváme do zahraničí, uvidíme, že každá země má svůj vlastní systém lékárenské péče. Například v Německu může lékárnu vlastnit jen farmaceut a současně je nastavený

■ text: Petr Chmelař, Jan Šaloun
foto: archiv redakce

Listopad opět plný sportu

Na VFU Brno je již tradicí, že měsíc listopad, ve kterém si spolu se studenty připomínáme významná výročí, se stává na naší škole rovněž měsícem plným sportovních událostí. Nejinak tomu bylo i v loňském roce.

Tradiční maratón sportovních akcí v roce 2013 odstartoval v pátek 8. listopadu již 32. ročník basketbalového turnaje. Ředitel turnaje Mgr. Petr Krátký, Ph.D., přivítal na slavnostním zahájení 6 družstev mužů a 5 družstev žen. Mezi účastníky nechybělo ani tentokrát družstvo bývalých absolventů – „Old boys“. Trenér a manažer týmu MVDr. Jiří Procházka měl ale vzhledem ke zdravotním potížím hráčů problém sestavit družstvo, které by mohlo konkurovat mladším soupeřům. Proto jsme mohli na závěrečném večírku zaslechnout i smutné zvěsti o tom, že by letošní účast na tradičním turnaji mohla být derniérou tohoto sympatického týmu.

Na dvou denní basketbalový turnaj navázal v pondělí 18. listopadu již 11. ročník „Týdne sportu VFU“, kdy od pondělí do čtvrtka probíhá v naší sportovní hale bohatý program soutěží jednotlivců i ročníkových družstev. Pondělní program zahájil turnaj smíšených dvojic v badmintonu, pokračoval turnajem mužů a žen ve stolním tenisu a byl zakončen dvouhodinovým maratónem v aerobiku.

V úterý v 17 hod. se na rektorátu Mendelovy univerzity pod záštitou jejího rektora, prof. Ing. Jaroslava Hlušky, CSc., konalo společenské setkání spojené s vyhlášením nejúspěšnějších akademických sportovců města Brna. Za VFU Brno byla oceněna studentka 4. r. FVL. Úterní program „Týdne sportu“ otevřel v 15 hod. turnaj ve frisbee, v němž 3 zúčastněná družstva předvedla, jak mistrně dokáží ovládat plachtící talíř. V 18 hod. byly zahájeny turnaje smíšených družstev mužů a žen v basketbalu a florbalu. Pod vedením studenta Jakuba Procházky soutěž siláků a siláčků. Ve středu se v plaveckém bazénu za Lužánkami uskutečnila premiéra soutěže plaveckých štafet. Čtyři štafety plavaly jako o život a nakonec zvítězila štafeta „Mořských koníků“. Středeční odpoledne patřilo tradičně fotbalistům, pro které Mgr. Chodníček uspořádal turnaj v malé kopané. Hodinu a půl se hrálo v rytmu salsy, kterou na galerii od 15 hod. pro studentky předváděl Martin Vala. Čtvrteční odpoledne je tradičně rezervováno přízniv-

■ Zápas v malé kopané

cům volejbalu. Za účasti rekordních 16 smíšených družstev byl ve 14 hod. rozehrán volejbalový maratón, jehož vítěz byl znám až po 23. hod. Za doprovodu hudební kapely „Kosí bratři“ byla odměněna všechna zúčastněná družstva, která kromě cen dostala, stejně jako všichni ostatní aktivní účastníci tohoto sportovního týdne, párek a limonádu. Podle počtu snědených párků odhadujeme, že se sportovních soutěží od pondělí 18. 11. do čtvrtku 21. 11. aktivně zúčastnilo asi 430 studentů a 16 zaměstnanců.

Poslední velkou sportovní akcí v loňském roce byl ve středu 4. 12. 2013 populární „Mikulášský turnaj“ v minikopané.

Výsledky soutěží:

Pondělí

Badminton

Amatéři:

1. Jan Staněk, Lucie Žáková
2. Dominika Slováčková – Lukáš Bauer
3. Jan Chuchro – Iva Cepáková

Vyšší amatéři:

1. Emma Carlson – Petr Krátký
2. Daniela Němcová – Martin Husák
3. Lenka Večerková – Markéta Woznicová

Stolní tenis

1. Juraj Kmetko
2. Pavel Hes
3. Jaroslav Šípek

1. Veronika Odložilíková
2. Martina Lužná
3. Kateřina Steinerová

Úterý

Frisbee

1. Greenhorni
2. Černí baroni
3. Oranžové okurky

Basket

1. Purwax
2. English team
3. Farmičci

Florbal

1. Dream team
2. Drink team
3. Motor

Středa

Malá kopaná

1. Inglourious Basterds
2. Drink team
3. Veteráni

Plavání – štafety

1. Mořští koníci
2. Želvičky
3. Žabáci

Čtvrtek

Volejbal

1. Lucka tým
2. Těšime se na párek
3. Ballbuster
4. Sino
5. Farmaceutický tým
6. Bosové

■ text: **Jan Kubernát**, přednosta Ústavu tělesné výchovy a sportu VFU Brno
foto: archiv autora

Vernisáž výstavy děl Ludvíka Vacátka

■ Doktor Pavel Brauner zahajuje vernisáž

V rámci doprovodného programu oslav 95. výročí založení VFU Brno se uskutečnila vernisáž a výstava děl Ludvíka Vacátka, která pocházela ze sbírek rodiny MVDr.

Marka Sopha a Ústavu cizích jazyků a dějin veterinárního lékařství. V letošním roce by se umělec dožil 140 let a bylo příjemné zařadit tuto kulturní a společenskou akci do sledu událostí pořádaných u příležitosti zmiňovaného výročí univerzity. Vedle zhlédnutí vystavených děl měli návštěvníci možnost vyslechnout zasvěcený výklad k životu a dílu umělce z úst autora biografie o něm pana doc. PhDr. Petra Kmoška, zajímavý byl rovněž pohled galeristy PhDr. Kodla na dílo Ludvíka Vacátka a osobní vyznání sběratele a reprezentanta dynastie veterinárních lékařů pana dr. Sopha. Kromě vystavených děl mohli návštěvníci nahlédnout do dvou publikací – Plavení koní – výše uvedené biografie od Petra Kmoška a Malířství zvířat od Ludvíka Vacátka. Podle této příručky si mohli rovněž v rámci interaktivní výstavy někteří odvážní zkusit koně namalovat. Ostatně tak učinila před nimi řada návštěvníků Kabinetu dějin veterinárního

lékařství a farmacie, kde je t.č. umístěna expozice Kůň ve sbírkách ústavu, a která tvořila vhodný rámec výstavy Ludvík Vacátko – malba, chov koní a veterinární lékaři. Přestože, nebo možná právě proto, že se výstava konala pouze jeden den, vzbudila nebývalý zájem a do expozičních prostor kabinetu zavítalo během středy 9. října takřka 100 návštěvníků, z toho někteří vůbec poprvé od přestěhování kabinetu z budovy 32 do nového Studijního a informačního centra. Ti, co neměli možnost se na uvedenou akci dostavit, mohou zhlédnout uvedená díla v elektronické podobě a navíc výstava je doplněna reprodukcemi z tvorby Ludvíka Vacátka, která jsou nyní součástí výstavy o koni. Návštěvu expozice je možno dohodnout na sekretariátu Ústavu cizích jazyků a dějin veterinárního lékařství.

■ text: **Pavel Brauner**, přednosta Ústavu cizích jazyků a dějin veterinárního lékařství
foto: Petr Chmelář

■ Kabinet Klubu dějin veterinárního lékařství a farmacie

Bibliotheca Academica 2013

■ Tentokrát konferenci hostila VFU Brno

Ve dnech 29.–31. října loňského roku proběhla na naší univerzitě Bibliotheca Academica 2013, konference Asociace knihoven vysokých škol (AKVŠ). Jednalo se o každoroční třídní profesní setkání knihovníků, vedoucích pracovníků vysokoškolských knihoven a dalších informačních profesionálů s cílem informovat vysokoškolské knihovníky o činnosti AKVŠ, o novinkách v oboru u nás i v zahraničí a podpořit spolupráci mezi organizacemi. Mottem konference bylo „Nová témata – nové výzvy“. Konferenci hostí každý rok některá z českých vysokých škol. Loni jsme tuto příležitost využili, abychom odborné knihovnické veřejnosti ukázali novou knihovnu v nové budově Studijního a informačního centra.

Na konferenci se přihlásilo více než 170 účastníků z knihoven z celé republiky. Vzhledem k počtu zúčastněných a k délce trvání akce nebyla její organizace právě jednoduchou záležitostí. Organizace konference zahrnovala zajištění ubytování, výběr a přípravu prostor, občerstvení, tvorbu webových stránek konference. Při přípravě doprovodného programu jsme chtěli ukázat něco typického pro naši univerzitu i region. Zaměstnanci Kliniky chorob koní nám vyšli vstříc a pro účastníky konference připravili večer s ukázkami

jezdeckého umění i možnost vyzkoušet si jízdu na koni nebo v kočáře. To se stalo pro většinu knihovníků nezapomenutelným zážitkem. Po prvním dni přednášek jsme připravili společenské setkání spojené s rautem a poslechem cimbálové muziky v krásných prostorách atria budovy SIC.

Konferenci zahájila uvítacím projevem profesorka Miloslava Lopatářová, prorektorka pro vědu, výzkum a zahraniční vztahy. Následně k hostům promluvila vedoucí SIS VFU PhDr. Jana Slámová, která představila univerzitní knihovnu VFU Brno a všechny účastníky pozvala k její prohlídce. Prohlídky se konaly třikrát denně a byly mimořádně úspěšné.

Vraťme se ale k samotnému programu konference. Konference byla zaměřena na výměnu informací o nových trendech v oblasti knihovnictví a informačních technologií, jak už ostatně napovídá sám její název – „Bibliotheca Academica 2013 – Nová témata, nové výzvy“ – a také čtyři klíčové tematické okruhy konference: Nové trendy ve vysokoškolských knihovnách a zvyšování jejich kvality, Podpora informačního vzdělávání a zvyšování informační gramotnosti na VŠ, E-čtečky, Podpora otevřeného přístupu jako změny v komunikaci vědeckých výsledků. Nebudeme zde nudit výčtem jednotlivých účastníků či referátů, pro ilustraci nicméně

uveďme názvy alespoň některých příspěvků: Příležitosti pro nové české informační profesionály, Nové trendy ve VŠ knihovnách, Online a open-source nástroje využitelné pro marketing aneb Jak ušetřit spoustu peněz, Práce se studenty Bc. programů, (Spolu) Práce s doktorandy na ČVUT, E-čtečky... Mezinárodní rozměr dodaly konferenci příspěvky zahraničních hostů – profesorky S. L. A. Straussnerové z New York University (The Changing Role of University Library and Librarians from Perspective of one American Professor) a doktorky Izakun Lacunzy z LIBER – Evropské asociace vědeckých knihoven (Libraries as Drivers of Open Access in Europe).

Konferenci doplňovaly komerční příspěvky významných firem a společností z České republiky i ze zahraničí (EBSCO, Albertina icome Praha, ProQuest, Thomson Reuters, SUWECO).

Z ohlasů jednotlivých účastníků i organizací bezprostředně po skončení konference i v následujících týdnech můžeme usuzovat na celkový úspěch a přínos konference. Účastníci vysoce ocenili pořadatelství SIS VFU Brno.

■ text: **Jana Slámová**, vedoucí Studijního a informačního střediska
foto: Petr Chmelař

Veterinární praxe na Madagaskaru

Stále na fakultě slyšíme – vycestujte do zahraničí. Tak jsme se byly s kamarádkou děkana zeptat, jestli můžeme na praxi do Afriky – na Madagaskar. Tam přece musí být veterinární praxe úžasně zajímavá! Světe, div se! Prý ano!

jsme koupaly venku – na balkónku obehaném vlnitým plechem.

Nejčastěji jsme řešily případy adenovirozy, parvovirozy, hyperparazitózy spojené s intoxikací a anorexií. Standardní postup? Infuze fyzáku a glukózy doplněná

bylo třeba vakcinovat skot. Chovají zde téměř výhradně zebu s typickým tukovým hrbem na kohoutku. Je odolný vůči horku, nenáročný. Kříží ho zde na vyšší zmasilost se zvířaty dovezenými z Francie (limousin, charolais). Madagaskar byla francouzská kolonie, proto jsou obchodní styky dodnes čilé a mluví se francouzsky. Angličtina je zde použitelná asi jako maďarština v Praze. Několik set zvířat bylo nahnaných do bambusové ohrady, ze které vedla vakcinační ulička spletená z několika větví. Začaly jsme ráno s rozbřeskem a pak už jen pracovaly jako automat. Prorazit silnou kůži a implantovat dávku. Další, další. Obě jsme se střídaly, přesto jsme ruce necítily. Kolik kusů? Prý několik tisíc! Když se dnes dívám na jemnou kůži našich kraviček, usmívám se. Na Madagaskaru jsem první injekce aplikovala málem s rozběhem.

Naše další cesta vedla přes Morondavu do Manji. Tam nás čekal veterinární lékař

Stáda zebu je potřeba dobře hlídat, protože na celém ostrově existují kmeny, jejichž obživa je založena na krádežích cenného dobytka

Koncem června jsem přistála sama na naprosto neznámém ostrově vyzbrojená jen informacemi, které se dají nalézt na internetu. Vlastně jsem ani neznala program, natož kde budu bydlet. To Malgaši (původní obyvatelé Madagaskaru) moc neřeší. Popravdě řečeno, na Madagaskaru se vážně neřeší skoro nic. I proto jsem si užila spoustu komických situací. Škola začala na letišti, kde jsem zaplatila za taxi, které, jak jsem se dozvěděla později, bylo už předplacené doktorkou, u které jsem pracovala. První zkušenost. Ida Rasoldier měla všechny stěžejní body mojí veterinární mise pod palcem. Ubytovala mne v hotelu hned vedle její veterinární kliniky. Každý z nás si pod pojmem klinika představí něco jiného. Byly to dvě místnůstky, dva stoly na vyšetřování zvířat a skříň na humánní i veterinární léky smíchané dohromady. Pokud obsah nestačil, pacient počkal – lékárna byla za rohem. Do hlavní místnosti se vešli tři dospělí lidé, ale to už musel být pes na stole. Jinak musel někdo na vzduch. Zvířata napadená ektoparazitami,

subkutánně atropinem a potom něco na odčervení, a pokud byl opravdu velký problém, přišel na řadu oxytetracyklin – ten jediný z antibiotik zde mají. Testy na citlivost bakterií? Proč? Buď zabere, anebo ne. Nic jiného jsme opravdu neměly! Ach ta naše brněnská nádherná a skvěle vybavená chirurgie! Pláště, rukavice, roušky, pracovní stůl? Kdepak tady! Anestezie jen ketaminem a xylazinem, lokálně lidokaiem a jde se na věc. Už jste operovali v kuchyni na stole vedle neumytého nádobí anebo jen na desce opřené o dům? Ne? Tak vyrazte na Madagaskar! A že jste ani sami nedrželi skalpel a jen se koukali? Tak to tady nečekejte. Budete doktorkou v očích všech na první pohled. Navíc i atrakcí. Byla jsem skvělá reklama. Doktorka Rasoldier mne hned druhý den vzala na strategicky významnou akci – pohřeb veterinářky. Představila mě celému veterinárnímu stavu v okruhu dvou set kilometrů. Stala jsem se její evropskou kolegyní.

Po týdenním pobytu na klinice jsem změnila prostředí. V regionu Bungalva

Na operačním stole se normálně snídá, protože celý zákrok jsme prováděli v kuchyni. To se vám u nás asi jen tak nepovede.

Linze. Manja je větší vesnice ležící v nehostinné a vyprahlé krajině několik set km od moře. Nevede tam nic jiného než jen polní cesta. Země je červená, stromů tu je málo, zato keřů a termitišť je požehnaně. Mezi nimi hledá potravu obrovské množství polodivokých zebu – našich pacientů. Každý večer se dobytek shání do ohrad, aby se omezily četné krádeže zvířat. Zebu není náročný na výživu, bezproblémově rodí, má výborné mateřské schopnosti a nějakou tu mléčnou užitkovost. Samoúdržbová kráva! Ráno ji podojíte a v noci hlídáte, aby ji někdo neukradl.

Když Malgaši zjistili, že jejich stáda bude očkovat běloch, počet zájemců

o vakcinaci se snad zdvojnásobil a během našeho obcházení ohrad stále rostl. Všichni chtěli mít můj podpis ve své dokumentaci. V Morondavě jsem se bavila s jedním hostinským. Když jsem mu řekla, že jsem z Čech, začal se smát. Prý jsem z té země, kde vláda krade a policie zatkla polovinu parlamentu.. Nevěděla jsem, jestli se smát s ním, nebo se zahrabat do hlíny pod stolem – parkety tu nemají. Moje přítomnost byla místním oznámena v rádiu. Dokonce mne přemluvili, abych udělala rozhovor pro místní rádiovou stanici – jedinou na ostrově. Madagaskar má 587 tisíc kilometrů čtverečních (celý Pyrenejský poloostrov) a žije zde jednadvacet milionů obyvatel (jako v Rumunsku). Doufám, že mě všichni slyšeli, anebo neslyšeli. Nebojte se, o politice jsme se v rádiu nebavili.

Vakcinace či jakýkoliv zákrok je u volně chovaného skotu úžasným představením – něco mezi kabaretem a rodeem. Mladí kluci se přede mnou jistě i předváděli, naskakovali nebojácně na bučící zvířata a házeli jim pod nohy či na rohy provazy. Stála jsem obvykle uprostřed ohrady, kolem bě-

Vakcinace zebu v praxi... Tohle je ta bezpečná metoda s vakcinační uličkou. I tak se vyděšený dobytek řítí solidní rychlostí a často i po více kusech vedle sebe.

halo stokosové stádo roz dováděného dobytka. Někteří býci měli rohy až půl metru dlouhé, sem tam nějaký zebu ze strachu proskočil ohradou z opuncí nebo prorazil bambusová vrata. Čekala jsem jako myška, až se klukům podaří nějaký kus fixovat, abych mohla přiskočit, rozmáchnout se a vrazit do zvířete opravdu velice tupou a tlustou injekcí s vakcínou. Víím jistě, že na tyhle zážitky nikdy nezapomenu.

Po desíti dnech jsme opustily oblast Manji a přesunuly jsme se přes Tulear do Sankarahy, kde nás již očekával další veterinární lékař, doktor Farou. Tentokrát jsme dostaly do veterinární péče také místní kozy a prasata. Jeden z prvních případů – koza s mastitidou. Z ledově studeného vemene jsem droboučké koze oddojila krev a pak jsme jí ho obalily klismatem z mouky a medu a obvázaly starým prostěradlem. Koza se uzdravila.

Byly jsme pozvány operovat prase s kýlou. Strategicky jsme od majitelů koz nakoupily silný malgašský rum, aby bylo pacienta čím dezinfikovat. Představte si, prase bylo metrákové a kýla řekneme už pěkně „uleželá“. Uspaly jsme ho lidokainem, chlapi je položili na dřevěný stolek, který dva přidržovali, aby se nezřítíl. Břicho vonělo kořalkou, operovaly jsme žiletkou. Přirostlá střeva jsme oddělovaly od kůže ručně, místo světla nám svítilo sluníčko, při práci nás obšťastňovaly všudypřítomné mouchy a budící se prase, které při každé kontrakci břišních svalů vyvrhlo pracně „uklizená“ střeva z dutiny břišní opět ven. Šily jsme pomocí sil-

Rabenarivahinyho, Před více jak dvaceti lety studoval na naší univerzitě. Ano, mluví stále česky. U něho jsem se dostala do kontaktu se studenty posledního ročníku místní univerzity. Skončila jsem jako jejich lektorka. V prostředí laboratoře byli poprvé v životě, slovo ELISA slyšeli na přednášce stejně jako termíny mikrobiologické či parazitologické vyšetření. Naučila jsem je flotační metodu a v jejich očích se stala přeborníkem přes parazity.

Poslední stáž jsem nastoupila v klinice pro malá zvířata u doktora Piéra v Diegu Suarez – nejsevernějším městě Madagaskaru. Praxe s ním bohužel ne probíhala podle plánu, protože onemocněl a musel se tak vrátit do hlavního města. Užila jsem si tak léčení pár psů, koček a obrovského množství drůbeže na vakcinaci.

Baobab

Opravdu jsem si praxi na Madagaskaru užila. Měla jsem možnost sáhnout si na spoustu nemocných zvířat a naučit se poznávat příznaky u nás již téměř vymýcených nemocí. To, že jsem na zvíře sáhla být jako studentka, bylo pro majitele ctí. U nás se majitel studenta bojí, aby jejich mazlíčkovi neublížil. Ano, obrovský rozdíl mezi vztahem ke zvířatům, mezi evropskou a africkou veterinární medicínou. Píši doposud jen o veterině, ale celá stáž měla samozřejmě obrovský dopad na mé uvědomění – jak si u nás zijeme, ale také jak se zbytečně stresujeme, jak všechno děláme složitě, někdy i zbytečně. A také, jak jsme všichni dospělí a přece nedospělí. Když jsem odjížděla, řekla jsem si, jsi už velká holka, zvládneš to! Byla jsem naivní, plná zaběhnutých klíš. Ted? Nevím! Vyzraďte a třeba taky pochopíte.

■ text: **Tereza Vojtěchová**
studentka 5. ročníku FVHE
foto: archiv autorky

Miss Studentka VFU Brno

Abychom ten loňský rok mohli označit jako supervolební, přidáme ještě jednu volbu. Kromě rektora a děkanů zvolila VFU Brno svoji miss a první a druhou vicemiss. Titul Miss VFU získala studentka Fakulty veterinární hygieny a ekologie Nikol Netíková z Hradce Králové. Na druhém místě se umístila a titul První Vicemiss VFU získala Ivana Hudečková z Trojanovic, studentka Fakulty veterinárního lékařství. A Druhou Vicemiss opět studentka FVHE Veronika Mráčková.

Titul, šerpu a korunku předala vítězkám prorektorka pro vědu, výzkum a zahraniční vztahy, profesorka Miloslava Lopatářová. „Na univerzitě studuje více než 80 % dívek, takže ta konkurence je tu obrovská. Jedna z našich studentek získala celorepublikový titul Miss Studentka v loňském roce. Gratuluji vám k udělení titulu a přeji hodně úspěchu v národním kole.“ popřála dívkám při předávání paní prorektorka.

Miss VFU Brno je soutěž studentek Veterinární a farmaceutické univerzity o titul Miss Studentka VFU. Soutěž organizují studenti VFU a členové České studentské unie (ČeSU). „Soutěže se mohly zúčastnit všechny studentky VFU denní nebo dálkové formy studia ve věku od 18 do 28 let. Vítězka soutěže tak získává právo nosit titul královny studentek VFU Brno pro tento akademický rok,“ říká Tereza Melišová z ČeSU.

Zároveň finalistky Miss VFU postoupily do národního kola Miss Studentka České republiky o titul Miss českého studentstva 2013/2014. Z něho postoupilo 40 dívek do nominačního castingu do finále. To se uskuteční na začátku března v Praze. Finálové kolo přinese disciplíny jako promenádu v plavkách či volnou disciplínu. „Snad si budu moct vzít na volnou disciplínu koně,“ prohlásila ve vtipu Veronika Mráčková, Druhá Vicemiss VFU Brno.

Soutěž Miss Studentka 2013/2014 probíhala ve třech kolech. V základním

kole mohli lidé hlasovat pro jednotlivé účastnice v rámci jednotlivých univerzit a středních a vyšších odborných škol. Po skončení základního kola postoupily dívky s největším počtem hlasů do celostátního kola. Do toho kromě finalistek postoupily další tři studentky VFU Brno: Petra Potfajová, Libuše Krejčová a Eva Zajícová. 40 soutěžících s nejvíce nominacemi od veřejnosti postupuje do castingu, ve kterém se rozhodne o postupu do národního finálového kola. Národního finálového kola se zúčastní 12 dívek dle výsledku castingu.

Loňskou vítězkou celorepublikového kola a Miss českého studentstva pro rok 2012/2013 se stala Tereza Stránská, studentka FVL. Tě rektor Vladimír Večerek poděkoval za reprezentaci VFU Brno a předal jí mimořádné stipendium za tento úspěch.

■ text: Petr Chmelař
foto: autor

■ Zleva Veronika Mráčková, Nikol Netíková a Ivana Hudečková

Mikulášský turnaj 2013

Blížil se nám konec roku 2013 a všichni příznivci minifutsalu na veterině věděli, že je Mikulášský turnaj přivítá s otevřenou náručí.

Letos jsme se opět sešli první středu v prosinci, abychom hodili všední věci za hlavu a prožili celý den se sportem a s přáteli.

Ti otrlejší přijeli už v úterý 3.12.2013, aby dopilovali strategii na warm up party v Topas clubu. Druhý den turnaj vypukl již od samotného rána v hale VFU Brno a kupodivu všechny týmy dorazily v použitelném stavu pro hru.

Celkem se zúčastnilo 13 mužských týmů a 1 tým zarputilých žen.

Na dvou hřištích volejbalových rozměrů probíhaly zápasy základních skupin A a B.

Do dalších bojů postupovaly vždy čtyři týmy ze skupiny. Z těchto osmi týmů se ti nejlepší probíjeli do semifinále, kde si to postupně rozdali o bedny.

„TJ Mape Zliv“ naši Jihočeši, si v boji o třetí místo vylámali zuby na zakládajícím týmu turnaje „Black People“, který zúročil své zkušenosti a porazil nováčka 2:0.

Ve finále se letos utkaly týmy „Modrá Ústřice“, naši nejhezčí hoši, proti našim

nejzkušenějším a životem ošlehaným borcům z týmu „The Best Of Kuďa“. Hrál se oboustranně pestrý futsal a o góly nebyla nouze. Po celodenním fyzickém a psychickém vypětí měli nakonec více sil hráči z Modré Ústřice a porazili Kůdův výběr v poměru 6:2.

I když program turnaje byl nabitý, za celý den se odehrálo úctyhodných 50 utkání, vládla všude přátelská atmosféra, o kterou se postarala přibližně stovka hráčů a mnoho věrných fanoušků.

Všichni dohromady jsme se sešli a celý den zhodnotili na after party opět v Topas clubu.

Za celý organizační tým bych chtěl všem velice poděkovat, že si v této úspěchané době udělali čas a přijeli si zapsportovat, zavzpomínat a prostě si užít tento náš společný den.

Poděkování dále patří panu rektori prof. MVDr. Vladimíru Večerkovi, CSC., MBA a Komoře veterinárních lékařů za sponzorské dary a zaštitění celé akce.

Vše dobré v roce 2014 a už brzy na viděnou na naší výroční akci Homecoming 2014.

■ text: **Honza Vobr**
foto: archiv autora

■ Veterinární a farmaceutická univerzita Brno otevřela své dveře v pátek 31. ledna 2014. Jednotlivé fakulty zahájily den otevřených dveří přednáškami ve svých posluchárnách, následovala prohlídka vybraných ústavů a klinik. Fakulta veterinárního lékařství se představila v posluchárně Pavilonu klinik malých zvířat v 10 a ve 12 hodin, ve stejnou dobu proběhla prezentace Fakulty veterinární hygieny a ekologie v posluchárně Pavilonu prof. Lenfelda. Farmaceutická fakulta zahájila přednášky ke dni otevřených dveří v 10 a 13 hodin v posluchárně Pavilonu farmacie.

■ Českou internetovou sociální síť č. 1 je stále Facebook. Poměry se však v čase mění a některým lidem se Facebook může zdát informačně přehlcený. Pro ty, kteří fandí Twitteru, VFU zřídila svůj profil i na této sociální síti. Twitter nese kromě označení sociální síť ještě jedno označení, a to je mikrobloggerství služba, což je v podstatě velmi výstižné. Tato služba umožňuje sledovat příspěvky ostatních a psát svoje krátké příspěvky, jež se vskutku podobají kraťáskům do blogu. Těmto příspěvkům se říká tweet.

■ V lednu obnovil svůj provoz bufet v budově Studijního a informačního centra. Spuštění plného provozu se studenti i zaměstnanci VFU Brno dočkali v pondělí 13. ledna. Zařízení nově získalo poetický název „Krmítko“. „Pro studenty máme připravené různé akce, překvapení, ale také dárky,“ zve k návštěvě nový provozovatel studentského bufetu Vladimír Tůma. Ten má zkušenosti s provozováním podobných vysokoškolských zařízení i odjinud. Krmítko úspěšně provozuje už řadu let také na Fakultě sociálních studií MU.

■ Ústav veřejného veterinárního lékařství, ochrany společně s Ústavem ekologie a chorob zvěře, ryb a včel zkoumají příčiny úhynu ryb v Mořském světě v Praze. Pracovníci univerzity provedli pitvu, toxikologické, histologické a mikroskopické vyšetření a bakteriologickou kultivaci. Výsledky testů mají potvrdit či vyvrátit původní podezření, že ryby někdo otrávil. Případem se zabývá policie.

■ Jediný dívčí tým se v turnaji neztratil

Počátkem února to bylo 20 let od vzniku archivu VFU Brno. V rámci oslav výročí založení plánuje archiv řadu akcí, které se průběžně uskuteční v dubnu a květnu společně s oslavami 10 let Encyklopedie dějin města Brna. Archiv Veterinární a farmaceutické univerzity pečuje o ojedinelý fond. Je jediný v republice v oblasti veterinární medicíny a veterinárního vzdělávání. I proto loni v květnu získal akreditaci pro výkon působnosti specializovaného archivu. Zařadil se tak mezi instituce, jako třeba Archiv Národní knihovny, Archiv Národního muzea nebo Národní filmový archiv.

Venčení psů na VFU Brno v rámci tělesné výchovy bude pokračovat i v letním semestru. Disciplína je otevřená pro studenty všech tří fakult VFU Brno. Před zapsáním sportu je nutné nahlásit se organizátorovi venčení. Po dohodě v útulku zajdou studenti za doktorem Kubernátem pro kartu venčení, do které jim návštěvu útulek po každém venčení potvrdí. K udělení zápočtu je nutné absolvovat 12 návštěv v útulku a v útulku venčit či jinak pomáhat minimálně 1,5 hodiny (2 vyučovací hodiny). Studenti si mohou zvolit libovolný útulek, který jim umožní tuto disciplínu absolvovat.

V prosinci se rektor Vladimír Večerek rozloučil se spolupracovníky z rektorátu neformální akcí. Své kolegy pozval na zápas v bowlingu. Čtyři týmy se utkaly o trofej rektorátu. Pan rektor sice nezvítězil, avšak svému týmu výrazně pomohl k druhému místu. Zvítězil tým Lucie Pavlicové z právního oddělení, Miroslava Kořána z oddělení kontroly a ostrahy a Petra Chmelaře z vnějších vztahů. Suverénně nejlepším střelcem se stal Miroslav Kořán. Zaměstnanci také rektorovi předali „Pohár nejlepšího rektora“.

Před Vánoci zazpívala univerzitě Maruška Puttnerová

Máme už sice únor, lednové počasí připomínalo více jaro než zimu a právě jaro už ťuká na dveře. Přesto bych se rád vrátil k období Vánoc a připomněl jednu prosincovou událost. Tou je vánoční koncert.

■ Zpěvačka Maruška Puttnerová

„V září, když tu zasahovali hasiči, řekl mi velitel zásahu, že má dvě špatné zprávy. První byla ta, že musíme vyklidit část areálu univerzity, ta druhá, podle jeho slov ještě horší, byla, že za tři měsíce mají být Vánoce,“ těmito slovy jsem pobavil obecenstvo, které se sešlo v aule na vánočním koncertu. Vánoční koncert patří už k tradicím VFU Brno, které se právě v období adventu rozrostly také o rozsvícení vánočního stromu. Vánoce, nejkrásnější svátky v roce, by se měly oprostít od špatných konotací, které je spojují pouze s nákupní horečkou a stresem. A právě hudba a zpěv dokáže do tohoto období trochu klidu a rozjímání přinést.

Výběr interpreta na vánoční koncert je vždycky problematický. Koncert by měl být komornější a nést se v pohodovém duchu. Rok předtím v aule vystoupila šansonierka Iva Kevešová, která tu měla velký úspěch. Proto se pořadatelé rozhodli ponechat žánr a oslovit zpě-

vačku folkového Cymbelínu Marušku Puttnerovou. Ta vystupuje rovnou v několika hudebních formacích, v případě VFU si s sebou „přivezla“ amerického jazzmana Roryho Stuarta.

A tak se aula týden před Vánoci rozezněla sametovým hlasem Marušky Puttnerové, lehce doprovázeným jazzovými tóny profesionálního kytaristy. V úvodu dvojice zahrála moderní šansonové a jazzové písně jako *Today I Woke Up*, *White Hands* a české *Cestující v noci*, v závěru přišly na řadu i české tradiční koledy *Byla cesta, byla ušlapaná* či *Na vánoce*.

Na starou českou vánoční píseň *Šla Maria, šla do ráje* odložil Rory kytaru a chopil se dalšího hudebního nástroje. Maruška mu chvíli anglicky vysvětlila, co bude následovat. Jeho úkol byl prostý: hrát na dřívka. To jeho kolegyně vtipně okomentovala slovy: „Rory přijel s kytarou z New Yorku, aby mi tu mlátil dřívky na každou první.“

Věřím, že všichni posluchači v aule se skvěle bavili a že vánoční koncert přinesl do vrcholícího předvánočního období potřebnou atmosféru klidu a pohody.

Maruška Puttnerová je od roku 2009 zpěvačkou alternativní folkové kapely Cymbelín. Během své kariéry spolupracovala např. s americkým jazzovým pianistou Skipem Wilkinsem, společně s Domenicou Sanna, Enricem Miiianulli, Pavlem Zlámalem a Vladimírem Třebickým vytvořila česko-italský kvartet FUZZ. Od roku 2012 je také zpěvačkou pražské kapely Jablkoň, se kterou nazpívala desku *Sentimentální Němec*, ta vyšla v říjnu 2013.

Její hudební partner Rory Stuart je americký jazzový kytarista a skladatel. Za svoji uměleckou dráhu vystupoval s řadou umělců (Charlie Rouse, Charles Earland, Brother Jack McDuff) a hrál v několika hudebních kapelech. Od roku 1992 působí jako učitel na New School's Department of Jazz & Contemporary Music v New Yorku.

■ text: Petr Chmelař
foto: autor

Rektor se rozloučil kontrabasovým koncertem

Za posledních několik let vznikla na univerzitě řada tradic. Jedná se o tradice, které jsou zpravidla spojené se společenským a kulturním setkáním. Pravidelně čtenáře o konání podobných akcí informujeme, proto není potřeba předkládat jejich výčet. Mezi tyto, řekněme periodické události, však můžeme zařadit i jinou kategorii, a to kategorii mimořádných akcí. Jednu takovou univerzita uspořádala poslední týden v lednu.

První vydání Vita Universitatis v roce 2014 se nese v duchu nově zvoleného vedení univerzity a jednotlivých fakult. Nový rektor nastoupil do funkce 1. února. A tím se blížíme ke zmíněné události. Vedení univerzity se rozhodlo uspořádat koncert, kulturní symbolické rozloučení s kolegy, studenty a přáteli VFU Brno.

„Děkuji, že jste dnes přišli sem do naší krásné auly,“ přivítal publikum rektor Vladimír Večerek. „Chtěl bych poděkovat všem spolupracovníkům a studentům za to, čeho se nám podařilo za posledních několik let dosáhnout. Univerzitě přeji, aby se období nadcházejícího rektorátu stalo dobou dalšího rozkvětu Veterinární a farmaceutické univerzity Brno,“ popřál novému vedení.

„Na dnešní koncert jsme vybrali ty, které znáte a které rádi posloucháte,“ ukončil svůj proslov rektor a přivítal čtveřici hudebníků Brněnského kontrabasového kvarteta. Pánové v černých košilích ozdobených žlu-

■ Brněnské kontrabasové kvarteto

tými kravatami nastoupili s těžkými nástroji před zaplněnou aulu a pustili se do díla. Na půdě VFU Brno nevystupovali poprvé, nevystupovali ani naposledy. Za jednotlivé skladby sklízeli zasloužený potlesk.

Mnoho kontrabasových kvartet v České republice není. Brněnské kontrabasové kvarteto je jedno z nejznámějších a má v repertoáru skladby a písně známých skladatelů a hudebníků od Johanna Sebastiana Bacha, Antonia Vivaldiho či Wolfganga Amadea Mozarta až po moderního skladatele, jakým je například Tony

Osborne. Obecenstvo v aule si tak mohlo vyslechnout skladby jako Allegro z cyklu Čtvero ročních dob, Time travel i oblíbený Uherský tanec č. 5.

Čtveřici kontrabasistů publikum ocenilo dlouhým potleskem a přimělo tak kvarteto k přídavku. Po „starém“ vedení univerzity přídavek chtít nemůžeme, to demokratické mechanismy neumožní, ale potlesk si za léta tvrdé práce jistě zaslouží.

■ text: Petr Chmelař
foto: autor

■ Publikum zaplněné auly

Která je ta pravá?

Války se nevyhrávají jen na bojišti, ale především v toku surovin. To věděl Napoleon i Alexandr Makedonský. Když válčil Sovětský Svaz v Afghánistánu, zbudoval si obrovský sklad střeliva v Kaganu, v sousední Uzbeké sovětské socialistické republice. Po rozpadu SSSR zůstala munice jako dárek Uzbekům. V noci 10. července 2008 se z něho ozvalo několik výbuchů a pak nastal gigantický ohňostroj, který zjistily seismografy nejen v okolních zemích. Svět byl rázem vzhůru. Nikdo netušil, co se dvacet kilometrů od starobylé Buchary stalo. Prezident Karimov ubezpečoval, že „Vše je již pod kontrolou“. Nesprávná ruka jen sáhla na nesprávné místo. Titulní strany světového tisku se plnily slovy: „Sovětská munice byla nakopec použita.“ Sklad zmizel. Exploze zabilo mnoho lidí, smetla či poškodila něko-

lik vesnic. Evakuace, buldozery, oplocení, zapomenutí. Stáli jsme u plotu a představovali si apokalypsu. Za námi lelkovala skupina snědých kluků. Zvědavě nás okoukali. Lyuliové.

Nesprávně jsou zařazovaní mezi ruské cikány. Sami si říkají Jughy či Multanima a patří mezi Mugat – Peršany. Svoji zemi opustili kolem roku 1380. Můžeme se domyslet proč. Žili vždy na okraji společnosti v uzavřených komunitách. Lidé jim říkali cikáni nejen pro barvu kůže, ale i pro kočování, obživu pouličním obchodem a žebrotou, oblibu hudby, tance a barevného oblečení. Po rozpadu Sovětského Svazu se z Kyrgyzstánu a Uzbekistánu rozptýlili do Ruska, do průmyslových čtvrtí, opuštěných areálů. V Kaganu dnes žije jedna z posledních velkých lyulijských komunit. V barácích splených z dřeva a hlíny, samozřejmě postavených bez povolení, v zemi nikoho. Vzal mě sem kamarád fotograf Garik Avanesjan. O aktivitách novinářů a fotografů ale zdejší místní úřady nechtějí slyšet. Ani taxikáři se netváří nadšeně. „Fotit se mají krásné věci, monumenty, historická města. Proč chcete fotit cikány? Uzbekové nežijí jako oni!“ jednoduché argumenty proč do Kaganu nejezdit.

A navíc ten bývalý sklad! Zakázaná oblast to ale není. Nejlépe se neptat!

Po vystoupení z auta nás objal hrozen mužů a dětí. Zkoumavě si nás prohlíželi, brebentili, nesrozumitelně cosi vykřikovali, ukazovali jedním směrem. Kmenové řízení vesnice vyžaduje souhlas nejvyššího. Garik vystrčil z davu svoji štrapatou hlavu. Starší muž, kterému říkali „Baron“ cosi křikl na náš kordon, který se rozestoupil. Oba zdvihli teatrálně ruce a s rozzářenými obličejí si padli do náruče. Dobře se znají. Lyuliové ctí přátelství na věky. Muži okolo pokyvovali hlavami, usmívali se. Jsou – jsme přátelé. Dostáváme každý svůj doprovod, můžeme všude, kam chceme a fotit, co chceme. Jak jednoduché! Teoreticky jistě, ale prakticky? Všichni chtějí být foce-ni! Zvláště děti. Staví se před objektivy, zabloňují svými těly, obličejí nalepenými až na čocce to, co fotit chceme. Jak se jich zbavit? Jednotlivec je bez šance. Správný čas pro „Hru na Lyulilap“. Jeden na sebe láká, lepší, lapá skupinky dětí, fotí je, ukazuje jim výsledek na displayi. Musí zvládnout fyzicky i psychicky pár minut tlačení, ochňapávání sebe i foťáku. „Nesahej mi na objektiv!“ Ozývá se každou chvílí a doprovází ho plácnutí rukou či odstrčení loktem. Druhý si v klidu fotí, co ho zajímá. Střídání!

Na ulici je stále více živo. Všichni nás chtějí vidět a pak i sebe na zadní stěně foťáku. Vcházíme do jednoho z domů. Jednoduché dřevěné stavby vyplněné mezi trámy nepálenými cihlami s čistou bílou omítkou, s barevnými dekoracemi. Hospodář nám podává ruku a směje se i na souseda. „Vidíš, vybrali si mě!“ vyčte z jeho pohledu i malé dítě. Průchodem, kterým se dá projet i povozem do dvora, vcházíme do hlavní místnosti. Je vybělená, na zemi a po stěnách s velkými perskými koberci. Zouíváme se a usedáme na zem. V rohu se tísni ženské osazenstvo domu. Od nejstarší po nejmladší. Všechny se usmívají, pokývují hlavami na pozdrav. Po chvílce se jako na povel zdvihnou. Jistě do kuchyně. Muži sedají kolem nás, hospodář nabízí jídlo, pití. „Vodku? Chcete vodku? My nepijeme (*Lyuliové jsou muslimové*), ale vy si před jídlem dáváte, ne?!“ Zařazuje nás mezi ruskou komunitu. Nakonec, rusky mluvíme, na Uzbeky nevypadáme. Vodku ale odmítáme, stejně i vodu. (*Udělalí jsme asi dobře, studna je na zahradě, pár metrů za ní latrina.*) Popijíme z kalíšků čaj, přikusujeme keksy. Skupinka kolem nás se pozvolna rozrůstá, přichází sousedé a kamarádi. Návštěva musí být co největší. I to je vizitka hospodáře. Každý se chce na něco zeptat, omrknout si nás a pozvat domů. Po pár minutách si všichni mezi sebou horlivě sdělují, co se dozvěděli, jak tomu kdo rozuměl. Vystačí si už sami. Jsme volní. Žádáme o možnost prohlídky domu a focení. Můžeme, kam chceme. Nakukujeme pod pokličky v kuchyni, ptáme se kde kdo spí a jí. Couráme se po dvorku, v zahradě. „Je prostřeno, pojďte na oběd!“ Odmítnout nemůžeme. Uprostřed místnosti je na zemi několik plechových mís a lavorů se zeleninou, kopec lepivé rýže, kusy masa, prý skopového. Jíme rukama. Natáhnout se přes souseda či mísu před sebou, vytvarovat sousto a šup s ním do úst. Jen kdyby se nám tam nepletla naše levá ruka! Vidlička nás naučila rozdělení úkolů mezi oběma rukama. Pravá rozděluje, krájí, tvaruje, levá nabírá a vkládá do úst. Východní tradice mezi národy, které jí bez příborů pouze prsty, dělí ruce podle hygienického určení – levá je určena pro nečisté úkony, pravá je ta pravá na jídlo, přátelství i přivítanou. Cítíme se jako autoškoláci při první jízdě s automatickou převodovkou. „O levou se opři, zapomeň na ni!“ Pak jsme se rozesmáli. Naši hostitelé jedli oběma rukama. Asi jim chutnalo – jako nám.

■ text a foto: Ladá Steinhauser

■ Kdo s koho

■ Neptejte se, co vše pamatuji

■ Pravá je pravá

Profesor Evžen Novotný – výborný pedagog a první rektor znovuobnovené VŠV

(VZPOMÍNKA PŘI PŘÍLEŽITOSTI JEHO STÉHO VÝROČÍ NAROZENÍ)

Nejstarší generaci současných učitelů obou našich veterinárních fakult jistě natrvalo utkvěla v paměti významná osobnost doby jejich studií – profesor MVDr. Evžen Novotný. Oba autoři článku mají zážitky z nespočetných setkání s profesorem Novotným – první jako studentská vědecká síla na ústavu a druhý jako spolupracovník a vědecký aspirant.

Evžen Novotný se narodil ve Žďáru nad Sázavou dne 9. 11. 1913. Gymnazijní studia absolvoval v Novém Městě na Moravě. Biologie ho zaujala již na obecné škole a při studiu na novoměstské reálce se tento zájem prohloubil. Odpověď na otázku „kam po maturitě“ se logicky nabízela: rozhodl se pro studium veterinární medicíny v Brně. Po absolutoriu a po promoci v červnu 1939 získal diplom doktora veterinární medicíny. Během studia byl členem Spolku nemajetných a pokrokových studentů a v roce 1936 byl zvolen jednatelem Spolku veterinárních mediků.

Volný čas během studia v Brně mu vyplňoval zájem o kulturu. Kultura byla ale jeho velikou zálibou po celý život. Byl pravidelným návštěvníkem koncertů, divadelních představení, galerií a výstavních síní. Neváhal se rozjet i na koncerty vídeňských filharmoniků. Nezůstalo jen u návštěv – sám ochotničil. Jeho láskou byla tvorba Voskovce a Wericha, jejich hry inscenoval a samozřejmě v nich hrál. Byl dobrým hráčem na housle a „ukázal se“ taktéž před známým hudebním skladatelem a houslovým virtuosem Františkem Drdrou (*1868–†1944), autorem slavné „Serenády“.

Po promoci zůstal MVDr. E. Novotný bez místa, krátce působil jako zastupující veterinář a záhy musel nastoupit vojenskou službu. Ve vojenském stejnokroji nesetřval dlouho, jelikož armáda byla po mnichovské tragédii rozpuštěna. V roce 1940 získal trvalé, špatně placené místo městského veterináře v Novém Městě na Moravě. Zde se sprátil s některými významnými osobnostmi české kultury. Byl to např. spisovatel Josef Věromír Pleva (*1899–†1985), autor známého dětského románu Malý Bobeš. J. V. Pleva ho seznámil s básníkem Vítězslavem Nezvalem (*1900–†1958). S ním a jeho rodinou na-

vázal Evžen Novotný krásné přátelství. V hotelu U Rýdlů v obci Německé, dnes Sněžné, se scházel za okupace s řadou malířů, například se známým malířem Vysočiny Josefem Jamborem (*1887–†1964). Čilé přátelské styky udržoval také se známým sochařem a designérem Vincencem Makovským (*1900–†1966). Také politická situace mu nebyla lhostejná a na Vysočině se zapojil do protinacistického odboje, pro tuto činnost byl také gestapem vyslýchán.

Po okupaci vykonával v Novém Městě na Moravě krátce funkci předsedy národního výboru. V roce 1946 odchází do Prahy a dva roky zde působí na pražských jatkách jako veterinář prohlídky masa. Pracoval též ve zdravotnické komisi a veterinární komisi při Zemském národním výboru. Pražská etapa jeho profesního života byla krátká. V roce 1947 se vrátil zpět na Moravu. V Brně nastoupil do pojišťovnictví. Po příchodu do Brna také navázal kontakty s Vysokou školou veterinární Brno. Důsledkem těchto kontaktů bylo jeho jmenování komisařem pro státní zkoušky. Od června 1950 externě působil na Histologicko-embryologickém ústavu. Bylo otázkou času, kdy nastoupí na plný úvazek. Stalo se tak záhy – přispělo k tomu vážné onemocnění prof. Jana Koldy, vedoucího Histologicko-embryologického ústavu. Ještě v témže roce přebírá MVDr. Evžen Novotný od prof. Koldy vedení ústavu.

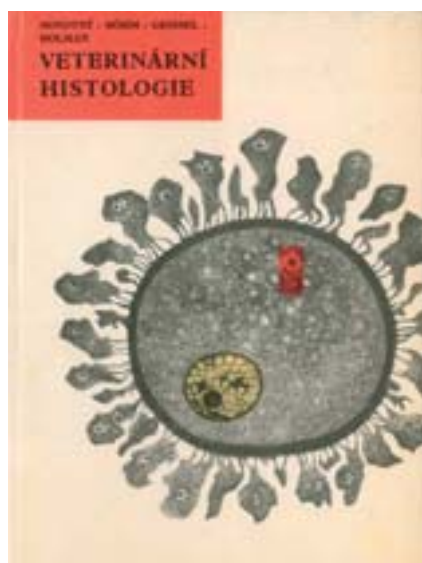
Funkci vedoucího Histologicko-embryologického ústavu vykonával v letech 1950–1971. V období 1954–1971 byl i vedoucím Katedry morfologie. S platností od 1. ledna 1954 byl MVDr. Evžen Novotný ustanoven docentem histologie a embryologie. Profesorem byl jmenován s účinností 1. května 1966. S pečlivostí a precizností jemu vlastní se věnoval rozvoji oboru histologie a embryologie, zejména pak jeho výuce. Novotným připravené učební texty byly studenty pro svoji přehlednost velmi oblíbené. Prvním titulem byla skripta s názvem „Histologie“ (1951), potom to byl opakovaně vydaný učební text „Histologie s přehledem organogeneze“ (1953, 1954, 1955, 1959), v letech 1954 a 1961 vychází obrazová část předchozího titulu. Vůbec prvním učebním textem veterinární embryologie byla jeho Embryologie pro veterinární mediky (1964). Vynikající učebnice Veterinární histologie, sepsaná pod jeho vedením, byla vydána v roce 1966. Hodnocení tohoto díla přívlaskem „vynikající“ platí dodnes. K tomu nepochybně přispěla obrazová dokumentace této učebnice, jejímiž autory jsou MVDr. Rudolf Hrabák a MVDr. Jaroslav Holman. Vysoké hodnocení vychází jak z uspořádání textu, kvality obrázků, tak také v učebnici uplatněného moderního vývojového a funkčního pojetí histologie.

Velké úsilí věnoval prof. Novotný výuce studentů a výchově mladých učitelů. Sám byl výborným učitelem, jeho výklad probírané látky byl názorný, přehledný, přesný a jeho přednes vysoce kultivovaný. Na přednáškách vyžadoval dochvilnost a disciplínu. Po příchodu do posluchárny, následován pedelem panem Zatloukalem, který přinášel různou obrazovou dokumentaci k tématu přednášky, se postavil za řečnický pult, počkal, až posluchači povstanou, uklidni se a rychlým a krátkým kývnutím hlavy dal pokyn k usednutí. Přednáška mohla začít. Při neklidu studenta, byť jen charakteru krátkého zavrtění na sedačce a nahlédnutí k sousedovi při nezachycení látky, výklad přerušil a vyčkal klidu. Respekt, který budil, byl takový, že nebylo nutné slovní napomenutí nebo dokonce vykázání studenta z posluchárny, jak to někteří přednášejí-

cí činili. Čas vymezený přednášce striktně dodržoval a během přednášky nikdy nesklozl k laciným metaforám či bonmotům. Se svým hlasem dokázal velmi dobře zacházet (zúročoval zde svoji lásku k divadlu coby ochotník). Marně pátráme v paměti, abychom se rozpomenuli na dalšího, vedle něj a chirurga prof. MVDr. Emanuela Krále, tak disciplinovaného, vnitřně uspořádaného a výbornou češtinu uplatňujícího přednášejícího té doby. Málo shovívavý byl ke studentům, kteří byli v zevnějšku neupravení. Při hodnocení znalostí při zkoušce z histologie byl prof. Novotný přísný a spravedlivý. Vyžadoval přesné a přehledné odpovědi. Je pravdou, že jeho krátké otázky, jakoby vystřelované, při zkoušce z histologie mnohé studenty vyváděly z míry. Působil nepřístupně až zamračeně, ale ve skutečnosti byl citlivý a ocenil i humor na úkor své osoby, o čemž svědčí jeho karikatura z pera studenta prvního ročníku a pozdějšího doktora veterinární medicíny a známého kreslíře Petra Mičana, kterou si s potěšením zavěsil ve

ních lékařů ČR, vykonával funkci předsedy ČSAZV, dále to byl prof. MVDr. Rudolf Böhm, CSc. (*1925–†2011), histolog, historik veterinární medicíny, jazykově skvěle vybavený, což také souviselo s jeho funkcí předsedy sekce cyklistiky ÚV ČSTV (1960–1970) a jeho členstvím v orgánech Mezinárodní cyklistické unie, doc. MVDr. Jaroslav Holman, CSc. (*1932–†2002), jehož zásluhou vzniklo na veterinární fakultě VŠZ v Brně pracoviště elektronové mikroskopie, prof. MVDr. Rudolf Hrabák, CSc. (*1932–†2012), epizootolog (měl podíl na vzniku vakcíny proti moru prasat), posléze dosáhl věhlasu v oblasti veterinární zoologie, stál u zrodu Fakulty veterinární hygieny a ekologie VFU Brno, jeho fotografické a kreslířské umění našlo uplatnění v řadě pedagogických i nepedagogických publikací, prof. MVDr. Jan Jeřábek, DrSc. (*1933), vynikající epizootolog, spoluvůdce řady vakcín, mj. vakcíny proti moru prasat. Mimo oblast veterinární medicíny se prosadil prof. MVDr. Ivan Těšík, DrSc. (*1936), vynikající srovnávací histolog

a lesnické v Brně“ kapitolu týkající se historie veterinární medicíny. Zpracoval zde řadu faktů, které slouží jako základ pro další studium dějin veterinární medicíny u nás. Velmi pěkný vztah měl k prof. Janu Koldovi (*1895–†1958). Oba pocházeli z Vysočiny a měli hluboký zájem o morfologii. Souznění se projevovalo i stejnými pohledy na humanitární otázky a společným zájmem jim bylo kulturní dění. Památku prof. Koldy připomněl v roce 1961 v časopisu „Das medizinische Bild“, kde lékařskou veřejnost seznámil s Koldovými medicínskými morfologickými náměty v užitém umění. Nejznámější je ručně vázaný gobelín s náměty struktury řady orgánů. Prof. Novotný tento gobelín prostudoval a zobrazené náměty rozluštil a popsal. Je jeho zásluhou, že gobelín byl uložen na Vysoké škole veterinární Brno. Profesora Koldu připomenul při příležitosti jeho nedožitých sedmdesátin v monografii věnované tomuto vynikajícímu vědci, pedagogovi a člověku. Prof. Novotný zkoumal další významnou

■ Veterinární histologie

■ Karikatura z pera Petra Mičana

své pracovně. Karikaturu s laskavým svolením MVDr. Petra Mičana uveřejňujeme.

Vědecké aktivity prof. Novotného byly ve stínu jeho pedagogické činnosti a byly zaměřeny na mikroskopickou anatomii a histogenezi orgánů domácích zvířat.

Nelze nevzpomenout některé významné osobnosti veterinární medicíny a univerzity, které prošly v různých pozicích Histologicko-embryologickým ústavem za vedení E. Novotného: Byl to pozdější prof. MVDr. Zdeněk Věžník, DrSc. (*1928–†2012), činný na poli reprodukce, podílel se na budování a rozvoji Výzkumného ústavu veterinárního lékařství v Brně, byl prvním prezidentem Komory veterinár-

a herpetolog, profesor histologie a embryologie na 1. lékařské fakultě UK v Praze.

Hodně volného času věnoval prof. Novotný zpracování témat z dějin Vysoké školy veterinární Brno a veterinární medicíny u nás. Z podnětu prof. Novotného a doc. Böhma bylo v první polovině 60. let minulého století založeno pracoviště dějin veterinární medicíny při Histologicko-embryologickém ústavu. Prof. Novotný byl v rámci tohoto pracoviště velice aktivní i při budování veterinárního historického knihovního fondu. Zde se začala shromažďovat veterinární historická literatura. V roce 1960 publikoval v knize „40 let práce Vysoké školy zemědělské

osobnost veterinární medicíny – Jana Viléma Zlámala (*1803–†1886) z Mořice na Hané. Ten se zasloužil o rozvoj veterinární medicíny v Uhrách a taktéž i zvěrolékařské školy v Budapešti. Obec Mořice prof. Novotnému za zveřejnění zásluh slavného rodáka udělila čestné občanství. Publikace „Padesát let Vysokého veterinárního učení v Brně“, zpracovaná pod jeho vedením širokým kolektivem spoluautorů (prof. MVDr. Rudolf Böhm, CSc., PhDr. Jirí Šindlár, Ph.D a čelní představitelé jednotlivých pracovišť této vysoké školy) byla ve své době dílem ojedinělým, které se stalo základem pro studium historie naší vysoké školy. Významné jsou

■ V termínech 17.3. až 21.3.2014 a 5.5. až 9.5.2014 je plánována každoroční výměna studentů mezi FVHE VFU Brno a Veterinární fakultou Lipsko. Studentské výměnné programy mezi VFU Brno a Fakultou veterinárního lékařství Univerzity v Lipsku mají již dlouhou tradici. Konají se od konce 90. let a studenti si z týdenního pobytu odváží kromě spousty zážitků také řadu nových poznatků z veterinární oblasti.

■ 29. ledna proběhl v areálu univerzity výzkum chování a vlastností neogenních jílů. Penetrační souprava realizovala průzkumné sondy před budovou Pavilonu kliniky malých zvířat. Vrtná souprava vyhloubila 25 metrů hluboký vrt, do kterého výzkumný tým zavedl speciální čidlo. Po ukončení prací vrt zatamponoval a terén uvedl do původního stavu. Výzkum souvisí se stavbou Královopolských tunelů a spolupracuje na nich Univerzita Karlova v Praze.

■ Taneční kurzy na univerzitě pokračují. Zájemci z řad studentů i zaměstnanců se v 10 tanečních lekcích mohou naučit tančit světové tance jako waltz, tango, valčík, quickstep, salsa, cha-cha, rumba a jive. V kurzech se naučí základní kroky a nápadité taneční sestavy, které mohou využít v probíhající plesové sezóně včetně reprezentačního veterinárního plesu, který se uskuteční v pátek 21. března. Taneční lekce jsou připraveny pro páry, kdy alespoň jeden z páru by měl být studentem či zaměstnancem VFU Brno. Tanec probíhá pod záštitou Ústavu tělesné výchovy a sportu.

■ Profesor Evžen Novotný při výuce

i publikace o působení příslušníků veterinárního stavu v boji proti fašismu.

Významné bylo působení E. Novotného v čele fakulty a vysoké školy. Byl děkanem veterinární fakulty Vysoké školy zemědělské v Brně (1954–1959). Jako děkan prokázal schopnosti kriticky jednajícího a schopného organizátora. Veterinární fakultu a veterinární medicínu reprezentoval na velmi dobré úrovni, stal se i členem komise expertů při ministerstvu školství. Na výjezdech do zahraničí, např. do Rakouska, Polska, Maďarska, NDR, Jugoslávie, Belgie a Sovětského svazu, úspěšně reprezentoval brněnskou veterinární fakultu. Domů se vracel s pečlivě vyhodnocenými poznatky, při neopomenutí kritického pohledu, o organizaci výuky a veterinární služby v těchto zemích.

Atmosféra druhé poloviny 60. let dala šanci debatám po samostatnosti vysoké školy pro výuku budoucích veterinárních lékařů. Prof. Novotný zejména v roce 1968 vynakládal obrovské úsilí o znovunabytí samostatnosti Vysoké školy veterinární v Brně. V tomto směru byl na fakultě vůdčí osobností. Co jen jednání a debat se uskutečnilo s tímto cílem na ústavu. Je jeho nepopíratelnou zásluhou a také dalších aktérů (musíme uvést poslance tehdejšího Národního shromáždění MVDr. Jiřího Lacinu z Chrudimi), že cíle bylo dosaženo. Bylo zcela logické, že po znovunabytí samostatnosti školy v roce 1969 byl prof. MVDr. Evžen Novotný jmenován jejím prvním rektorem. Jeho aktivita směrem k osamostatnění Vysoké školy veterinární přispěla značnou měrou ke změně pohledu veřejnosti na profesi veterináře. Ten byl pozvolna chápán spíše jako odbor-

ník v oblasti medicíny zvířat než odborník v oblasti zemědělství, jakkoliv je tam činnost veterináře nezastupitelná.

Žel zakrátko započalo období tzv. normalizace, které neblaze zasáhlo do života školy a řady učitelů a zaměstnanců. Prof. Novotný přinesl daň z největších, tělesně i duševně vyčerpaný onemocněl a v roce 1971 rezignoval na funkci rektora a odešel do invalidního důchodu. V období normalizace byl ústav jakožto samostatné pracoviště zrušen a byl přestěhován do stísněných prostor budovy Anatomického ústavu a zařazen do jeho organizační struktury.

Prof. Novotný byl nastalou situací velmi zklamán a na školu se již nikdy nevrátil. Přestěhoval se na Českomoravskou vrchovinu a do Brna se vracel pouze jako spolupracovník Státní veterinární správy. Zemřel v Jihlavě dne 24. dubna 1991 ve věku nedožitých sedmdesáti osmi roků.

Prof. MVDr. Evžen Novotný byl nezapomenutelná velká osobnost veterinární medicíny. Ve své tvůrčí činnosti byl pilný, neúnavný, zakládal si na poctivosti a přesnosti konání. Upřednostňoval týmovou práci, své spolupracovníky velice podporoval. V užším kolektivu byl přátelský a vtipný. Nezbytnou náplní jeho života byla kultura, v řadě jejích odvětví prokazoval velké znalosti.

S Veterinární a farmaceutickou univerzitou Brno bude navždy spjat jako dlouholetý vedoucí Histologicko-embryologického ústavu, děkan fakulty a první rektor znovuoobnovené samostatné Vysoké školy veterinární Brno.

■ text: **Jaroslav Doubek, Čeněk Červený**
foto: archiv VFU

Absolventi DSP 2012/13

FVL

MVDr. Alena Bartošková

Název práce: Výskyt, diagnostika a management chronické superficiální keratitidy německých ovčáků v České republice ve vztahu k funkci štítné žlázy

Obor studia: Reprodukce zvířat

Datum ukončení studia DSP: 7. 12. 2012

Školitel: MVDr. Roman Vitásek, Ph.D.

MVDr. Jiří Beránek

Název práce: Výskyt, diagnostika a management chronické superficiální keratitidy německých ovčáků v České republice ve vztahu k funkci štítné žlázy

Obor studia: Choroby psů a koček

Datum ukončení studia DSP: 28. 3. 2013

Školitel: prof. MVDr. Miroslav Svoboda, CSc.

MVDr. Ivana Chlastáková

Název práce: Fyziologické aspekty odontogeneze a apoptózy: nové modely a metodické přístupy

Obor studia: Veterinární fyziologie a farmakologie

Datum ukončení studia DSP: 20. 12. 2012

Školitel: prof. RNDr. Eva Matalová, Ph.D.

MVDr. Jana Jeřábková

Název práce: Diagnostika nízkovirulentního paramyxoviru v užitkovém chovu nosnic

Obor studia: Choroby drůbeže

Datum ukončení studia DSP: 7. 1. 2013

Školitel: MVDr. Libuše Kulíková, Ph.D.

Ing. Ilona Profousová

Název práce: Entodiniomorphid ciliates of the gastrointestinal tract of great apes, their diversity and contribution to digestion

Obor studia: Veterinární parazitologie

Datum ukončení studia DSP: 17. 5. 2013

Školitel: prof. MVDr. David Modrý, Ph.D.

Ing. Hana Příkrylová

Název práce: Studium vlivu přírodních a modifikovaných jílových materiálů v prevenci enterálních onemocnění odstavených selat

Obor studia: Veterinární fyziologie a farmakologie

Datum ukončení studia DSP: 11. 1. 2013

Školitel: MVDr. Zdeněk Zralý, CSc.

MVDr. Zuzana Šrámková Zajacová

Název práce: Faktory virulence Escherichia coli a ich expresia

Obor studia: Veterinární mikrobiologie a imunologie

Datum ukončení studia DSP: 18. 12. 2012

Školitel: MVDr. Pavel Alexa, CSc.

Mgr. Mária Trundová

Název práce: Štúdium antigénnych vlastností proteínu kapsidu porcinného cirkovírusu typu 2

Obor studia: Veterinární mikrobiologie a imunologie

Datum ukončení studia DSP: 25. 9. 2012

Školitel: prof. MVDr. Vladimír Celer, Ph.D.

MVDr. Eva Vernerová

Název práce: Detekce a rezistence gastrointestinálních nematod ovcí vůči benzimidazolovým anthelmintikům

Obor studia: Veterinární fyziologie a farmakologie

Datum ukončení studia DSP: 5. 10. 2012

Školitel: prof. MVDr. Alfred Hera, CSc.

FVHE

MVDr. Kateřina Albrechtová

Název práce: Antibiotic resistance of Enterobacteriaceae colonising gastrointestinal tract of domestic carnivores and wildlife in Africa; ecological and epidemiological links

Obor studia: Choroby volně žijících zvířat a zvířat zoologických zahrad

Datum ukončení studia DSP: 27. 9. 2013

Školitel: doc. MVDr. Jiří Klimeš, CSc.

■ Studentka DSP Bohdana Janštová vyučuje zahraniční studenty Letní školy hygieny potravin

MVDr. Olga Dobešová

Název práce: Klinicko-patologické zhodnocení laváží vzdušných vaků u zdravých koní a retrospektivní studie mykóz vzdušných vaků

Obor studia: Choroby koní

Datum ukončení studia DSP: 14. 2. 2013

Školitel: doc. MVDr. Barbora Bezděková, Ph.D.

MVDr. Pavlína Hulínská

Název práce: Meiotická kompetence prasečích oocytů a její význam pro fertilizaci in vitro

Obor studia: Genetika a plemenitba zvířat

Datum ukončení studia DSP: 19. 12. 2012

Školitel: Ing. Marie Machatková, CSc.

RNDr. Vlasta Lungová

Název práce: Buněčné interakce během vývoje zubních základů a přilehlé kostní tkáně a role transkripčních faktorů c-Myb

Obor studia: Veterinární fyziologie a farmakologie

Datum ukončení studia DSP: 11. 10. 2012

Školitel: prof. RNDr. Eva Matalová, Ph.D.

MVDr. Jana Petrášová

Název práce: Parasites with zoonotic potential in primates

Obor studia: Veterinární parazitologie

Datum ukončení studia DSP: 3. 12. 2012

Školitel: prof. MVDr. David Modrý, Ph.D.

Školitel-specialista: prof. MVDr. Alois Čížek, CSc.

Mgr. Vojtech Baláž

Název práce: Chytridiomycosis of amphibians
 Obor studia: Choroby volně žijících zvířat a zvířat zoologických zahrad
 Datum ukončení studia DSP: 27. 9. 2013
 Školitel: doc. MVDr. Pavel Šíroky, Ph.D.
 Školitel-specialista: Dr. Trenton W.J. Garner

Mgr. Dana Červinková

Název práce: Studium faktorů ovlivňujících tvorbu bakteriálních biofilmů a jejich odolnost vůči dezinfekčním látkám u izolátů z potravinářského průmyslu
 Obor studia: Hygiena a technologie potravin
 Datum ukončení studia DSP: 7. 6. 2013
 Školitel: prof. MVDr. Ivo Pavlík, CSc.
 Školitel-specialista: Dr.vet. Med. Zoran Jaglič, Ph.D.

MVDr. Márk Jámbor

Název práce: Chemické složení parohů jelena evropského (*Cervus elaphus*) jako podklad pro optimalizaci výživy jelena zvěře
 Obor studia: Výživa, dietetika hospodářských zvířat a hygiena vegetabilíí
 Datum ukončení studia DSP: 24. 5. 2013
 Školitel: prof. MVDr. Ing. Pavel Suchý, CSc.

MVDr. Kateřina Karásková

Název práce: Rozdíly chemického složení těla bažantích kuřat v průběhu odchovu
 Obor studia: Výživa, dietetika hospodářských zvířat a hygiena vegetabilíí
 Datum ukončení studia DSP: 27. 11. 2012
 Školitel: prof. Ing. Eva Straková, Ph.D.

Ing. Filip Kounek

Název práce: Ektoparazité volně žijících ptáků Kostariky
 Obor studia: Choroby volně žijících zvířat a zvířat zoologických zahrad
 Datum ukončení studia DSP: 4. 9. 2013
 Školitel: RNDr. Oldřich Sychra, Ph.D.

MVDr. David Jíra

Název práce: Toxicita organofosfátového insekticidu (melathionu) identifikovaná alternativními metodami in vitro
 Obor studia: Veterinární ekologie
 Datum ukončení studia DSP: 10. 9. 2013
 Školitel: prof. MVDr. Jiří Pikula, Ph.D.

Školitel-specialista: Ing. František Vitula, Ph.D.

MVDr. Miroslav Macháček

Název práce: Vliv nutričního aditiva klinoptilolit na užiteklost a bilanci živin u slepic
 Obor studia: Výživa, dietetika hospodářských zvířat a hygiena vegetabilíí
 Datum ukončení studia DSP: 24. 5. 2013
 Školitel: prof. MVDr. Ing. Pavel Suchý, CSc.

Mgr. Eva Prášková

Název práce: Účinky léčiv detekovaných v našich tocích ve vztahu k ochraně ryb
 Obor studia: Veřejné veterinářství a ochrana zvířat
 Datum ukončení studia DSP: 24. 9. 2013
 Školitel: doc. Ing. Eva Voslářová, Ph.D.

RNDr. Dagmar Taušová

Název práce: Kmeny *Escherichia coli* s plazmidově vázanými geny rezistence k chinolonům v populacích volně žijících ptáků
 Obor studia: Veterinární ekologie
 Datum ukončení studia DSP: 29. 5. 2013
 Školitel: prof. MVDr. Ivan Literák, CSc.
 Školitel-specialista: RNDr. Monika Dolejská, Ph.D.

Mgr. Edita Štilárková

Název práce: PAHs – závažné kontaminanty vodního a terestrického ekosystému
 Obor studia: Veterinární ekologie
 Datum ukončení studia DSP: 10. 9. 2013
 Školitel: prof. RNDr. Milada Vávrová, CSc.

Ing. Josef Vopálenský

Název práce: Problematika výkrmu brojlerových kuřat a porovnání rozdílů ve složení jejich těla u dvou hybridů ROSS 308 a COBB 500
 Obor studia: Výživa, dietetika hospodářských zvířat a hygiena vegetabilíí
 Datum ukončení studia DSP: 20. 9. 2013
 Školitel: doc. Ing. David Zapletal, Ph.D.
 Školitel-specialista: prof. MVDr. Ing. Pavel Suchý, CSc.

MVDr. Helena Veselá

Název práce: Determination of Acrylamide in Food and Feed by Voltammetric Method
 Obor studia: Veterinární biochemie, chemie a biofyzika
 Datum ukončení studia DSP: 28. 6. 2013
 Školitel: prof. RNDr. Emanuel Šucman, CSc.

FaF

PharmDr. Tereza Bautzová, Ph.D.

Název práce: Multiparticulate colon drug delivery systems
 Obor studia: Farmaceutická technologie – galenická farmacie
 Datum ukončení studia DSP: 17. 9. 2012
 Školitel: doc. PharmDr. Miloslava Rabišková, CSc.

PharmDr. Stanislav Synek, Ph.D.

Název práce: Hodnocení kontaminace pracovního prostředí cytostatiky během jejich přípravy a podání
 Obor studia: Farmaceutická chemie
 Datum ukončení studia DSP: 13. 12. 2012
 Školitel: doc. PharmDr. Ing. Radka Opatřilová, Ph.D.

PharmDr. Monika Brezovská, Ph.D.

Název práce: Hodnocení postupu léčiv ze skupiny nesteroidních antiflogistik biologickou membránou
 Obor studia: Farmaceutická chemie
 Datum ukončení studia DSP: 13. 12. 2012
 Školitel: doc. PharmDr. Ing. Radka Opatřilová, Ph.D.

PharmDr. Zbyněk Oktábec, Ph.D.

Název práce: Detekce nových krystalických forem inhibitorů protein-tyrosin kináz pomocí NIR spektrometrie
 Obor studia: Farmaceutická chemie
 Datum ukončení studia DSP: 26. 3. 2013
 Školitel: doc. PharmDr. Josef Jampílek, Ph.D.

PharmDr. Lenka Coufalová, Ph.D. (roz. Dvořáková)

Název práce: *In vitro* hodnocení akcelerační aktivity derivátů kyseliny cholové
 Obor studia: Farmaceutická chemie
 Datum ukončení studia DSP: 26. 3. 2013
 Školitel: doc. PharmDr. Ing. Radka Opatřilová, Ph.D.

PharmDr. Michal Janů, Ph.D.

Název práce: Sledování stability parenterální výživy AIO s ohledem na individuální terapii
 Obor studia: Farmaceutická technologie – galenická farmacie
 Datum ukončení studia DSP: 13. 5. 2013
 Školitel: doc. PharmDr. Ruta Masteiková, CSc.

foto: Petr Chmelář

Veterinární a farmaceutická univerzita Brno

77. REPREZENTAČNÍ VETERINÁRNÍ PLES

Státní veterinární správa ČR

I.V.S.A. Brno

19:30hod

21. březen
kulturní dům
Semilasso

www.vfu.cz

Mediálním partnerem
je časopis Veterinářství

VITA UNIVERSITATIS

Časopis Veterinární a farmaceutické univerzity Brno
ISSN 1803-3830

